

РАЗЛИЧНЫЕ РЕГИОНЫ ГРЕЦИИ – ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ της ΕΛΛΑΔΑ

ΑΘΗΝΑ και ΑΤΤΙΚΗ

Η **Αττική** είναι ιστορική περιοχή της Ελλάδας που σήμερα αποτελεί μία από τις 13 περιφέρειες της χώρας. Επίσης αποτέλεσε από το 1899 έως το 1909 και από το 1943 νομό της Ελλάδας. Η σημερινή περιφέρεια Αττικής περιλαμβάνει το νοτιοανατολικό τμήμα της Στερεάς Ελλάδας, την Τροιζηνία στην χερσόνησο της Αργολίδας, τα περισσότερα νησιά του Αργοσαρωνικού και τα νησιά Κύθηρα και Αντικύθηρα. Έχει έκταση 3.808 χλμ² και καλύπτει το 2,9% της συνολικής έκτασης της χώρας. Έχει έδρα την Αθήνα, την διοικητική πρωτεύουσα της Ελλάδας.

Η περιφέρεια Αττικής έχει έκταση 3.808 χλμ² και αποτελεί την πρώτη σε πληθυσμό και πιο πυκνοκατοικημένη περιφέρεια της Ελλάδας, αφού σε αυτήν βρίσκεται το πολεοδομικό συγκρότημα της Αθήνας που αποτελεί την πρωτεύουσα της Ελλάδας, συγκεντρώνοντας το 1/3 του πληθυσμού της χώρας, δηλαδή 3.761.810 κατοίκους σύμφωνα με την απογραφή του 2001.

Γεωγραφικά η Αττική χωρίζεται σε δύο μεγάλες υποενότητες, την περιφέρεια πρωτευούσης και το υπόλοιπο Αττικής. Η περιφέρεια πρωτευούσης περιλαμβάνει το πολεοδομικό συγκρότημα της Αθήνας, δηλαδή όλους τους δήμους Αθηνών-Πειραιώς που ανήκαν στην τέως διοίκηση πρωτευούσης, και οριοθετείται από τον Σαρωνικό κόλπο και τα βουνά της Πάρνηθας, του Υμηττού και της Πεντέλης που ορίζουν το λεκανοπέδιο Αττικής. Το υπόλοιπο Αττικής καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος της έκτασης της περιφέρειας και αποτελείται από το ανατολικό και δυτικό τμήμα, τα νησιά του Σαρωνικού και την επαρχία Τροιζηνίας που βρίσκεται στην Πελοπόννησο.

Κλίμα Αττικής

Στην περιοχή της Αττικής το κλίμα είναι εύκρατο, μεσογειακό και γενικά ήπιο το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου. Παρόλο όμως που είναι μεσογειακό, το κλίμα της Αθήνας έχει αρκετά μεγάλη διαφορά στα εύρη της θερμοκρασίας μεταξύ καλοκαιριού και χειμώνα σε σχέση με άλλες περιοχές της χώρας. Έχει μέση ετήσια θερμοκρασία 18,3 βαθμούς Κελσίου. Δεν είναι λίγες οι φορές που η θερμοκρασία υπερβαίνει τους 40C (καύσωνας). Το χειμώνα όμως πιάνει έντονο κρύο την πόλη, και η θερμοκρασία μπορεί να πέσει ακόμα και υπό το μηδέν. Θερμότερος μήνας θεωρείται ο Ιούλιος, ενώ ψυχρότερος είναι αναμφισβήτητα ο Ιανουάριος. Το Νοέμβριο το κρύο στην πόλη γίνεται αισθητό, αλλά οι χιονοπτώσεις ξεκινούν συνήθως μετά την τελευταία εβδομάδα του Νοεμβρίου. Η Αθήνα φημίζεται για τα ιδιαίτερα θερμά καλοκαίρια της και μάλιστα η υψηλότερη θερμοκρασία που έχει ποτέ καταγραφεί στην Αθήνα αλλά και στην Ευρώπη είναι αυτή των 49,0 βαθμών Κελσίου στις 10 Ιουλίου του 1977. Οι χιονοπτώσεις το χειμώνα δεν είναι σπάνιες, αλλά όποτε συμβαίνουν, λιώνουν συνήθως μετά από μερικές ώρες. Αξίζει να σημειωθεί εδώ, ότι η χαμηλότερη θερμοκρασία που έχει ποτέ καταγραφεί στην πόλη της Αθήνας είναι αυτή των -17,1 στις 28 Δεκεμβρίου του 1938. Οι βροχοπτώσεις κυμαίνονται από τα τέλη Σεπτεμβρίου έως και τα μέσα Απριλίου. Την υπόλοιπη διάρκεια του έτους οι βροχοπτώσεις είναι σπάνιες.

Ζώνες Αττικής

Η Αττική, για τις ανάγκες αναλυτικής ή συγκεντρωτικής μελέτης της χωρίζεται άτυπα σε επτά ζώνες, λαμβάνοντας υπόψη στοιχεία γεωγραφικής, κοινωνικοοικονομικής και ιστορικής φύσεως. Στη ζώνη Α' εντάσσεται η Πόλη των Αθηνών, στη Β' η Βορειοανατολική Αττική, στη ζώνη Γ' βρίσκουμε τη Νοτιοανατολική Αττική και στη ζώνη Δ' τη Δυτική Αττική. Στη ζώνη Ε' εντοπίζεται η Πόλη του Πειραιώς και στη ΣΤ' οι Νήσοι του Αργοσαρωνικού. Τέλος στη ζώνη Ζ' εντάσσονται τα Μεσόγεια με τη Λαυρεωτική.

Αναλυτικά, η ζώνη Α εντοπίζεται στο κέντρο του άστεως των Αθηνών που επεκτείνεται προς πάσα κατεύθυνση στα δυτικά, τα βορειοανατολικά και τα νοτιοανατολικά, λαμβάνοντας υπόψη τους φυσικούς περιορισμούς των βουνών που το περιβάλλουν. Η καρδιά της πόλης εντοπίζεται στη ζώνη Α της Αθήνας όπου είναι εγκατεστημένος ο Δήμος Αθηναίων, τον οποίο περιβάλλουν τα βόρεια, τα νότια και τα δυτικά προάστια των Αθηνών, ήτοι δήμοι που εντάσσονταν διοικητικά στη Νομαρχία Αθηνών.

Η ζώνη Β' καταλαμβάνει το βορειοανατολικό κομμάτι της Αττικής, από την Αθήνα μέχρι τον ευβοϊκό κόλπο. Η ζώνη αυτή ξεκινάει από τα βόρεια προάστια των Αθηνών στη βόρεια και τη βορειοανατολική διέξοδο από το λεκανοπέδιο, συνεχίζει στα περίχωρα και φτάνει έως τις παραθαλάσσιες κωμοπόλεις και χωριά της βορειοανατολικής Αττικής.

Ζώνες Αττικής

Η ζώνη Γ καταλαμβάνει το νοτιοανατολικό κομμάτι της Αττικής που κοιτάζει στο Σαρωνικό κόλπο. Ξεκινάει από τα νότια προάστια του λεκανοπεδίου και εκτείνεται νοτιοανατολικά κατά μήκος της παραλιακής γραμμής του Σαρωνικού και περιμετρικά του Υμηττού, εναρμονιζόμενη με τη ζώνη της Λαυρεωτικής, στη νοτιοανατολική διέξοδο του λεκανοπεδίου.

Η ζώνη Δ εσωκλείει περιφερειακούς δήμους των Αθηνών από τα Τουρκοβούνια έως τις παρυφές του Ποικίλου Όρους στη δυτική και στη βορειοδυτική διέξοδο από το λεκανοπέδιο, μέχρι και την Κινέτα στο δυτικό άκρο της Αττικής, κατά μήκος της παραλιακής γραμμής του Θριασίου Πεδίου και των κολπίσκων της Ελευσίνας.

Στη ζώνη Ε εντοπίζεται το επίνειο των Αθηνών, ο Πειραιάς. Η πόλη του Πειραιά αποτελείται από το σύγχρονο Δήμο Πειραιώς και τους περιφερειακούς δήμους του.

Η ζώνη ΣΤ' περιλαμβάνει τις νήσους του Αργοσαρωνικού, από τη Σαλαμίνα και το λιμένα της Τροιζήνας, έως τα Κύθηρα και τα Αντικύθηρα στο νοτιοανατολικό άκρο της Πελοποννήσου.

Στη ζώνη Ζ εντοπίζεται τέλος η κοιλάδα των Μεσογείων που περιβάλλεται από τα όρη του Υμηττού, της Πεντέλης, το Πάνειο και το Αιγαίο. Πέρα από το Πάνειο όρος εντοπίζεται η Λαυρεωτική, στο νοτιοανατολικό άκρο της Αττικής που συναντά τη ζώνη Γ παραλιακά έως τον Υμηττό.

Δημογραφικά χαρακτηριστικά

Η Περιφέρεια Αττικής συγκεντρώνει ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της χώρας. Σύμφωνα με την επίσημη απογραφή του 2001 της Ελληνικής στατιστικής υπηρεσίας ο πληθυσμός της Περιφέρειας ανερχόταν σε 3.761.810 κατοίκους και κάλυπτε το ένα τρίτο (36%) του συνολικού πληθυσμού της χώρας. Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 ο ρυθμός αύξησης του πληθυσμού της Αττικής

άρχισε να φθίνει σταδιακά. Κατά την δεκαετία του 90 όμως και κυρίως χάρη στην μετανάστευση ανακόπηκε η πτώση. Ο σημερινός πληθυσμός ετεροδημοτών στην περιφέρεια υπολογίστηκε στις 1.142.056 και ο αριθμός αλλοδαπών στις 376.732. Πιθανότατα ο πραγματικός αριθμός των αλλοδαπών είναι μεγαλύτερος όμως, καθώς υπάρχει σημαντικό ποσοστό παράνομων μεταναστών που ίσως ήθελαν να αποφύγουν την απογραφή τους.

Η Αττική είναι μία από τις τέσσερις περιφέρειες της χώρας στις οποίες σημειώνεται φυσική αύξηση του πληθυσμού, με αυξανόμενο μάλιστα ρυθμό από το 1999. Μεταξύ των απογραφών 1991 και 2001 ο πληθυσμός της αυξήθηκε 6,8%, αύξηση σχεδόν ίση με του συνόλου της χώρας (6,9%).

Η **Αθήνα** (Αθήναι στα αρχαία ελληνικά και την καθαρεύουσα) είναι η πρωτεύουσα της Ελλάδας. Επίσης είναι η έδρα της Περιφέρειας Αττικής. Βρίσκεται στη Στερεά (Κεντρική) Ελλάδα και αποτελεί εύρωστο οικονομικό, πολιτιστικό και διοικητικό κέντρο της χώρας. Πήρε το όνομά της από τη θεά Αθηνά που ήταν και η προστάτιδά της. Η Αθήνα σήμερα είναι μία σύγχρονη πόλη αλλά και διάσημη, καθώς στην αρχαιότητα ήταν πανίσχυρη πόλη-κράτος και σημαντικότερο κέντρο πολιτισμού· θεωρείται η ιστορικότερη πόλη της Ευρώπης μαζί με τη Ρώμη. Είναι γνωστή σε όλο τον κόσμο για τα ιστορικά της μνημεία που διασώθηκαν, έστω και μερικώς, στο πέρασμα των αιώνων. Επίνειο της ιστορικής πόλης είναι το λιμάνι του Πειραιά.

Στην Αρχαία Ελλάδα η Αθήνα αναφερόταν στον πληθυντικό: «Αθήναι»· τον 19ο αιώνα το όνομα αυτό επανήλθε ως το επίσημο όνομα της πόλης. Στη δεκαετία του 1970 με την εγκατάλειψη της καθαρεύουσας το όνομα «Αθήνα» καθιερώθηκε ως το επίσημο. Εντούτοις, συχνή παραμένει η χρήση της γενικής πληθυντικού «Αθηνών», ιδίως στον γραπτό ή επίσημο λόγο.

Το πολεοδομικό συγκρότημα καταλαμβάνει έκταση 412.000 στρεμμάτων καλύπτοντας το λεκανοπέδιο που περιβάλλεται από τα όρη Αιγάλεω, Πάρνηθα, Πεντέλη και Υμηττό. Ο συνολικός πληθυσμός αποτελεί σχεδόν το 1/3 του συνολικού πληθυσμού της Ελλάδας και ανέρχεται, σύμφωνα με την απογραφή του 2011, σε 3.074.160. Έτσι, σε κάθε χμ² αντιστοιχούν 7.462 κάτοικοι. Το υψόμετρο στο κέντρο της πόλης υπολογίζεται σε 90 μέτρα από τη στάθμη της θάλασσας, ενώ η μορφολογία του λεκανοπεδίου είναι σχετικά πολύμορφη, με λοφίσκους και ορεινούς όγκους. Η ανεξέλεγκτη δόμηση έχει οδηγήσει στην καταστροφή όλων σχεδόν των ποταμών του λεκανοπεδίου Αττικής, οι οποίοι είτε εξαφανίστηκαν, είτε ρυπάνθηκαν ανεπανόρθωτα. Επιπλέον, αυτή είναι η αιτία μεγάλων πλημμυρών που πλήττουν την πόλη κατά τις πολύ βροχερές μέρες.

Πρόκειται για μια αρκετά αστικοποιημένη πόλη, αρκετά ακριβή (βρίσκεται σταθερά στις πρώτες δέκα θέσεις των πιο ακριβών πόλεων της Ευρωζώνης), με όμορφα μικρά πάρκα αλλά και πευκόφυτα δάση στα γύρω βουνά, τα οποία καίγονται συστηματικά κατά τους θερινούς μήνες. Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει πολλά έργα αναστροφής των προβλημάτων που αντιμετωπίζει, ενώ η μητροπολιτική φιλοσοφία ανάπτυξης φαίνεται να ακολουθεί την αναπτυξιακή πορεία των λοιπών γνωστών μεγαλουπόλεων παγκοσμίως. Ωστόσο, χαρακτηριστική παραμένει η έλλειψη ουρανοξυστών, ποδηλατόδρομων, πεζόδρομων και μεγάλων πάρκων.

Η Αθήνα απλώνεται στην κεντρική πεδιάδα της Αττικής, το επονομαζόμενο λεκανοπέδιο, το οποίο περιβάλλεται από το όρος Αιγάλεω στα δυτικά, το όρος της Πάρνηθας στα βόρεια, την Πεντέλη στα βορειοανατολικά και τον Υμηττό στα ανατολικά, ενώ βρέχεται από το Σαρωνικό κόλπο στα νοτιοδυτικά. Επειδή η Αθήνα έχει ουσιαστικά καταλάβει ολόκληρη την πεδιάδα, είναι πολύ

δύσκολο να επεκταθεί περαιτέρω λόγω των φυσικών συνόρων. Παρά ταύτα, τα προάστια της διαρκώς επεκτείνονται στα άκρα της πόλης, καθώς σήμερα η Παλλήνη, παράλληλα με το χαρακτήρα της αυτόνομης πόλης της Ανατολικής Αττικής, αποτελεί και το ανατολικό άκρο της πρωτεύουσας, ο Άγιος Στέφανος το βορειοανατολικό, οι Αχαρνές το βόρειο, τα Λιόσια το βορειοδυτικό, το Μοσχάτο το δυτικό και η Βάρκιζα το νότιο. Η πόλη διχοτομείται από τον Κηφισό ποταμό που πηγάζει από τη συμβολή Πεντέλης-Πάρνηθος, ώσπου να χυθεί στο φαληρικό όρμο του Σαρωνικού και τη διαχωρίζει από τον Πειραιά

Η γεωμορφολογία στην Αθήνα συχνά δημιουργεί το φαινόμενο της θερμοκρασιακής αναστροφής, το οποίο μερικώς ευθύνεται για τα προβλήματα ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Το Λος Άντζελες έχει περίπου την ίδια μορφολογία και παρόμοια συγκοινωνιακή φιλοσοφία (IX) και παρουσιάζει παρόμοια προβλήματα. Το έδαφος είναι πετρώδες και όχι και τόσο εύφορο (Αθηναϊκός σχιστόλιθος, ασβεστολιθικές μάζες στους λόφους). Η μικρότερη μέρα του χρόνου είναι στις 21 Δεκεμβρίου, ενώ η μεγαλύτερη στις 21 Ιουνίου. Κατά τη μικρότερη μέρα του χρόνου ο ήλιος ανατέλλει στις 8:00 και δύει στις 16:45, ενώ κατά τη μεγαλύτερη μέρα του χρόνου, ο ήλιος ανατέλλει στις 4:20 και δύει στις 21:20.

Κλίμα

Το αττικό κλίμα είναι σχετικά ξηρό (Köppen: BSh στεπικότροπικό) και έχει ως αποτέλεσμα τα χαμηλά ποσοστά υγρασίας το καλοκαίρι, ενώ το χειμώνα συνηθίζονται οι βροχές. Τα ακόλουθα κλιματολογικά δεδομένα αναφέρονται στο μετεωρολογικό σταθμό του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών στην Αθήνα:

Αξίζει να σημειωθεί ότι η ευρύτερη περιοχή της Αθήνας κρατάει το ρεκόρ της υψηλότερης καταγεγραμμένης θερμοκρασίας στην Ευρώπη με 49,0 °C στις 10 Ιουλίου 1977 στην Ελευσίνα.

Ετυμολογία

Η θεά Αθηνά

Το όνομα της πόλης της Αθήνας, όσο και της θεάς Αθηνάς που ανέκαθεν σχετιζόταν με την πόλη, φαίνεται να μην είναι Ελληνικής και πιθανώς μη Ινδοευρωπαϊκής καταγωγής αφού είναι μάλλον κατάλοιπο του προελληνικού γλωσσικού υποστρώματος της Αττικής, της γλώσσας δηλαδή που μιλούσαν οι κάτοικοι του ελλαδικού χώρου πριν την έλευση των ελληνικών φύλων. Σε παλαιότερα ελληνικά, όπως μαρτυρείται και στα Ομηρικά Έπη, το όνομα της πόλης ήταν στον ενικό ως *Ἀθήνη*

και αργότερα μετατράπηκε στον πληθυντικό ως *Ἀθῆναι* όμοια με άλλες πόλεις όπως τις Θήβες (*Θῆβαι*) και τις Μυκῆνες (*Μυκῆναι*). Κατά τον Μεσαίωνα το όνομα αποδόθηκε στην καθομιλουμένη στον ενικό αν και λόγω του συντηρητισμού του γραπτού λόγου και του γλωσσικού ζητήματος η επίσημη ονομασία παρέμεινε ως *Ἀθῆναι* μέχρι την κατάργηση της καθαρεύουσας.

Παλαιότερα, είχαν προταθεί άλλες ετυμολογήσεις από λόγιους του 19ου αιώνα. Ο Κρίστιαν Λόμπεκ πρότεινε ως ρίζα του ονόματος την λέξη *ἄθος* ή *ἄνθος* για να δηλώσει την Αθήνα ως πόλη ανθούσα. Μετέφρασε ακόμη την πόλη στα λατινικά ως *Florentia*. Ο Λούντβιχ Ντεντερλαιν πρότεινε ως ρίζα το επικό ρήμα *θάω* (θέμα *θη-*), δηλαδή *θηλάζω*, που δηλώνει ότι η Αθήνα έχει εύφορη γη.

Κατά την μυθολογία λέγεται ότι η πόλη έχει το όνομα της θεάς Αθηνάς, μετά από τον αγώνα της με τον θεό της θάλασσας Ποσειδώνα για να αναδειχθεί το καλύτερο δώρο, που είχε καθένας για την πόλη. Συγκεκριμένα ο πρώτος βασιλιάς της Αθήνας Κέκροπας, ο οποίος ήταν μισός άνθρωπος και μισός φίδι, έπρεπε να αποφασίσει ποιος θα ήταν ο προστάτης της πόλης. Οι δύο θεοί Ποσειδώνας και Αθηνά θα έκαναν από ένα δώρο στον Κέκροπα και όποιος έκανε το καλύτερο, αυτός θα γινόταν προστάτης. Εμφανίστηκαν και οι δύο μπροστά στον Κέκροπα και πρώτος ο Ποσειδώνας χτύπησε την τρίαινά του στο έδαφος και εμφανίστηκε ένα ρυάκι με γάργαρο νερό. Μετά η Αθηνά χτύπησε το δόρυ της στο έδαφος και εμφανίστηκε μια μικρή ελιά. Ο Κέκροπας παραξενεύτηκε αλλά και εντυπωσιάστηκε από το δώρο της Αθηνάς και αποφάσισε να διαλέξει το δώρο της και αυτήν ως προστάτιδα της πόλης. Έτσι πήρε η Αθήνα το όνομά της. Όμως, ο Ποσειδώνας, θυμωμένος με τον Κέκροπα, καταράστηκε την Αθήνα να μην έχει ποτέ αρκετό νερό. Έτσι από τότε ξεκίνησε το πρόβλημα της λειψυδρίας που ταλαιπωρούσε την Αθήνα.

Ιστορία

Η Ακρόπολη των Αθηνών σε γκραβούρα.

Η ίδρυση της Αθήνας χάνεται στην αχλύ του μύθου, καθώς είναι γενικά αποδεκτό ότι προϋπήρχε της Μυκηναϊκής Εποχής. Είναι γνωστό ότι πράγματι υπήρχαν προϊστορικά πολιίσματα στην Αττική, αλλά από πότε ακριβώς πρωτοχρησιμοποιήθηκε για ένα τουλάχιστον από αυτά το όνομα «Αθήνα» είναι άγνωστο.

Σύμφωνα με τον Πλάτωνα, στον Τίμαιο, Αιγύπτιοι ιερείς της Ίσιδος αποκάλυψαν στον Σόλωνα που τους επισκέφτηκε ότι, σύμφωνα με τα αρχεία τους, υπήρχε πόλη ακμάζουσα με το όνομα «Αθήνα» πριν από το 9600 π.Χ. Φυσικά η ακρίβεια της αναφοράς αμφισβητείται, όπως και ο υπολογισμός του έτους, αλλά ελλείψει ακριβέστερων στοιχείων και αναφορών, διατηρεί κάποια ενδεικτική αξία.

Πρώτοι κάτοικοι της περιοχής θεωρούνται οι Πελασγοί.

Το Ερέχθειο

Πρώτος βασιλιάς της πόλης, σύμφωνα με τη μυθολογία, ήταν ο Κέκροπας κατά τη 2η χιλιετία π.Χ. ή 3η χιλιετία π.Χ., από τον οποίο ονομάστηκε το τμήμα κείμενο μεταξύ Ακροπόλεως, Αχαρνών και Ελευσίνος Κεκροπία (Κεχρωπία). Οι κάτοικοι ήταν Ίωνες που εγκαταστάθηκαν στην αττική γη.

Ο γνωστός μύθος του Θησέα και του Μινώταυρου φανερώνει την ύπαρξη σχέσης υποτέλειας της Αθήνας προς τη Μινωική Κρήτη, που έσπασε μετά την παρακμή του πολιτισμού αυτού. Πατέρας του Θησέα ήταν ο Αιγέας, βασιλιάς των Αθηνών μέχρι τον θάνατό του, οπότε και πέρασε ο θρόνος στον γιο του τον Θησέα. Τον θρόνο αμφισβήτησαν οι Παλλαντίδες γιοι του Πάλλαντος, αδελφού του Αιγέα, αλλά σφαγιάστηκαν από τον Θησέα, ο οποίος παρέμεινε βασιλιάς και κέρδισε ξανά την εύνοια των πολιτών του.

Κατά την Εποχή του Τρωικού Πολέμου η Αθήνα πήρε το μέρος των Μυκηνών, εκστρατεύοντας κατά της Τροίας με επικεφαλής τον Μενεσθέα και σημαντική στρατιωτική και ναυτική δύναμη 50 πλοίων (κατ' εκτίμηση 1.650-2.750 άνδρες) όπως αναφέρεται στον κατάλογο πλοίων που αναφέρεται στην Ηλιάδα^[4]. Τα γεγονότα αυτά κατατάσσουν την Αθήνα, που καταλάμβανε τότε την Αττική, χωρίς τη Μεγαρίδα (που υπαγόταν στη Σαλαμίνα), και τον Ωρωπό (που ανήκε στη Βοιωτία), σε μια πολύ σημαντική ελληνική πόλη. Λειτουργούσαν όμως ήδη από το 3000 π.Χ. τα μεταλλεία Λαυρίου, παρέχοντας στην πόλη μόλυβδο και άργυρο (αργότερα την Εποχή του Σιδήρου και σίδηρο). Η παραγωγή κεραμικών, λαδιού, μελιού και κρασιού, καθώς και μαρμάρου από την Πεντέλη, σε συνδυασμό με την εμπορική δραστηριότητα, σηματοδοτούν μια οικονομικά ακμάζουσα πόλη. Ο βαθμός ανεξαρτησίας της, όμως, λόγω της ηγεμονίας των Μυκηνών, ήταν μάλλον μικρός, μέχρι και την παρακμή του πολιτισμού αυτού.

Η Αθήνα διέφυγε πάντως την καταστροφή ή υποδούλωση από την Κάθοδο των Δωριέων και συμμετείχε μάλλον χαλαρά στην «Πελοποννησιακή Συμμαχία».

Πρώτος νομοθέτης της πόλης ήταν ο Δράκων, ο οποίος θέσπισε τον 7^ο αιώνα π.Χ. τους Δρακόντειους Νόμους, γραμμένους σε μαρμάρινες πλάκες. Κατά την παράδοση, οι νόμοι ήταν τόσο αυστηροί, που ο όρος «δρακόντεια μέτρα» δήλωνε μέτρα αμείλικτα και σκληρά. Τη νομοθεσία του Δράκοντα διαδέχθηκαν οι νόμοι του Σόλωνα. Βασικότεροι όλων ήταν η "σεισάχθεια", κατάργηση της υποδούλωσης ελεύθερων πολιτών για χρέη και ο αναδασμός της γης.

Γύρω στον 6^ο αιώνα π.Χ. στην Αθήνα επικράτησαν οι Αλκμεωνίδες, αριστοκρατικό γένος με σημαντικό ρόλο στην πολιτική και κοινωνική ζωή της πόλης, τους οποίους εξόρισε ο Πεισίστρατος, όταν εγκατέστησε την τυραννίδα. Μετά τον θάνατο του Πεισιστράτου, ο Κλεισθένης, μεταρρυθμιστής των Αθηνών από το γένος των Αλκμεωνίδων, εφάρμοσε την ισονομία και την ισοπολιτεία, καταργώντας τις παλαιές φυλές και ιδρύοντας τεχνητές, με ονόματα που προέρχονται

από τον τοπικό ήρωα της κάθε περιοχής. Χώρισε δε την αττική γη στο άστυ, τη μεσογαία και την παράλια χώρα, κατανέμοντας ισάριθμα τον πληθυσμό της κάθε φυλής σε δήμους κι από τις τρεις ζώνες, ενώ παράλληλα νομοθέτησε υπέρ της ποιότητος του εξοστρακισμού.

Η συνοικία του Κεραμεικού

Κατά τη «Χρυσή Εποχή» της Ελλάδας από το 500 π.Χ. μέχρι το 300 π.Χ. η Αθήνα ήταν σημαντικό κέντρο πολιτισμού και διανοήσης στον ευρωπαϊκό χώρο. Αυτό που αποκαλούμε σήμερα «Δυτικός πολιτισμός» στηρίζεται σε πολλές από τις ιδέες και τις πρακτικές της αρχαίας Αθήνας. Φυσικά πολλές από αυτές εξήχθησαν κατά περιόδους και σε άλλες ελληνικές πόλεις-κράτη, ίσως και στην Ρώμη, όπου όμως επικράτησε ιδιόμορφη δημοκρατία που ίσως να ήταν δική της επινόηση. Πάντως οι δυο πόλεις είχαν σαφώς εμπορικές σχέσεις και επομένως και ενεργή ανταλλαγή ιδεών.

Η Αθήνα έστειλε βοήθεια 20 πλοίων (4.000 άνδρες) κατά την Ιωνική Επανάσταση, (499 π.Χ. - 493 π.Χ.). Αυτό αποτέλεσε την αφορμή για τις Περσικές Εκστρατείες κατά της ηπειρωτικής Ελλάδας. Η Αθήνα απέκρουσε με επιτυχία, μαζί με τις Πλαταιές, τη δεύτερη εκστρατεία του Δάτη και του Αρταφέρνη, κατά την οποία ήταν ο κύριος περσικός αντικειμενικός στόχος. Η πόλη παρέταξε 10.000 οπλίτες στη Μάχη του Μαραθώνα. Κατά την εκστρατεία του Ξέρξη η πόλη παρέταξε 8.000 οπλίτες στη Μάχη των Πλαταιών και 200 τριήρεις στη Ναυμαχία της Σαλαμίνας.

Ο αμφιβόητος πολιτικός Περικλής ανέλαβε περί το 462-461 π.Χ. την ηγεσία της Αθήνας με απόφαση της Εκκλησίας του Δήμου και σε συνεργασία με τον Εφιάλτη του Σοφωνίδου και τον Αρχέστρατο, στους οποίους οφείλεται και η εγκαθίδρυση της δημοκρατίας στην Αθήνα, αφαίρεσε από τον ολιγαρχικών αποκλίσεων Άρειο Πάγο την εποπτεία για τη διοίκηση και τους υπαλλήλους και την ανέθεσε στη Βουλή των Πεντακοσίων. Η πολιτική του Περικλή εδραίωσε την αθηναϊκή ηγεμονία, που πρακτικά άρχισε λίγο νωρίτερα με τον Κίμωνα, που συνέχισε τον πόλεμο με την Περσική Αυτοκρατορία μετά την απόσυρση των Σπαρτιατών από αυτόν, αλλά σε μεγάλο βαθμό προκάλεσε την έναρξη του καταστροφικού για τον Ελληνισμό Πελοποννησιακού πολέμου. Πράγματι, το 431 π.Χ. εισέβαλαν οι Σπαρτιάτες στην Αττική και κατέστρεψαν την ύπαιθρο χώρα, ξεκινώντας τον οδυνηρό αυτό πόλεμο. Κατά τη διάρκεια του πολέμου, λοιμός που ξέσπασε αφάνισε το ένα τέταρτο του πληθυσμού της Αθήνας. Κατά τη μέγιστη στρατιωτική της ισχύ η Αθήνα παρέτασε (χωρίς να συνυπολογίζονται ξένοι μισθοφόροι) 14.000 οπλίτες, 2.000 τοξότες, 1.000

ιππείς, 400 ιπποτοξότες και 470 τριήρεις. Με βάση τα δεδομένα αυτά και ανάλογους υπολογισμούς υπολογίζεται συνολικός πληθυσμός της τάξης των 400.000 ψυχών (συνυπολογίζοντας γυναίκες, λογικό αριθμό ανηλίκων, μετοίκους, ξένους και δούλους) κατά την Κλασική εποχή. Η Αθήνα έχασε τελικά τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, αλλά συνήλθε σχετικά γρήγορα αν και χωρίς να ανακτήσει πλήρως την ισχύ που είχε επί ηγεμονίας της.

Το 86 π.Χ., μετά από πολιορκία, καταλήφθηκε και λεηλατήθηκε άγρια από τον στρατό του Ρωμαίου στρατηγού Λεύκιου Κορνήλιου Σύλλα.

Η Ρωμαϊκή αγορά στην Πλάκα.

Η Αθήνα παρέμενε μητρόπολη και στον ρωμαϊκό κόσμο, μέχρι και τον 3ο αιώνα μ.Χ., όταν η πόλη λεηλατήθηκε από τη φυλή των Ερούλων και καταστράφηκε. Διατήρησε όμως τη χρεία της ως πνευματικό κέντρο, φιλοξενώντας στις σχολές της προσωπικότητες που αργότερα πρωτοστάτησαν στη νέα Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, όπως τον αυτοκράτορα Ιουλιανό τον Παραβάτη. Όμως οι σχολές φιλοσοφίας έκλεισαν το 529 με σχετικό διάταγμα του αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ιουστινιανού, περίπου 200 χρόνια από τότε που η Βυζαντινή Αυτοκρατορία αποδέχθηκε τον Χριστιανισμό ως επίσημη θρησκεία. Η Αθήνα είχε εδώ και αιώνες καταντήσει σκιά του αρχαίου ένδοξου εαυτού της, το κέντρο του ελληνισμού έχει ήδη αυτά τα χρόνια μετατοπιστεί βορειότερα προς τη Μακεδονία και ανατολικότερα προς την Κωνσταντινούπολη και τη Μικρά Ασία, με αποτέλεσμα η Αθήνα σταδιακά να μετατραπεί σε περιφερειακή πόλη, με μικρό πληθυσμό της τάξης των 20.000 κατοίκων^[εκκρεμεί παραπομπή]. Εξάλλου ο ελληνισμός είχε υιοθετήσει στη συντριπτική του πλειοψηφία τον Χριστιανισμό, πράγμα που οδήγησε όχι στην αλλαγή χρήσης, αλλά στη μετατροπή του Παρθενώνα σε χριστιανικό ναό από ειδωλολατρικό, αφιερωμένο στην Παναγία. Η Αθήνα είχε ήδη αρχίσει να ανακάμπτει μετά τον 6ο αιώνα¹, αλλά ποτέ δεν επανέκτησε τη δυναμική που είχε κατά την κλασική και ρωμαϊκή περίοδο.

Μεταξύ του 13ου και 15ου αιώνα η πόλη πολιορκήθηκε και διεκδικήθηκε από τα Λατινικά κρατίδια που σχηματίστηκαν μετά την Άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1204 κατά την «ανίερη» Δ' Σταυροφορία. Η φήμη και η στρατηγική της θέση συνέβαλαν στο να γίνει η Αθήνα πρωτεύουσα του Φραγκικού δουκάτου των Αθηνών, με την Ακρόπολη να μετατρέπεται σε παλάτι. Το 1458 η πόλη κατακτήθηκε από τους Τούρκους και περιήλθε στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Μετά την οθωμανική κατάκτηση η πόλη διεκδικήθηκε από τη Γαληνοτάτη Δημοκρατία της Βενετίας. Κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων υπέστη μεγάλες ζημιές, συμπεριλαμβανομένης της ανατίναξης του Παρθενώνα από το στρατηγό Μοροζίνι.

Η Αθήνα ήταν μια μικρή ημιέρημη και μισοκατεστραμμένη πόλη (από τις αλλεπάλληλες πολιορκίες κατά τη διάρκεια του Αγώνα της Ανεξαρτησίας), όταν έγινε πρωτεύουσα του νέου Βασιλείου της Ελλάδας το 1833.

Η Αθήνα στις αρχές του 20^{ού} αιώνα

Μετά την απελευθέρωση, με πρωτοβουλία του Βασιλιά Όθωνα, η Αθήνα χαρακτηρίζεται νέα πρωτεύουσα και το 1834 ανοικοδομείται από τον Κλεάνθη, τον Schubert και τον Leo von Klenze. Ως πρωτεύουσα του νέου ελληνικού κράτους και κέντρο των πολιτικών εξελίξεων, η Αθήνα υπήρξε τόπος γεγονότων-οροσήμων της νεότερης ελληνικής ιστορίας. Τις επόμενες δεκαετίες η Αθήνα ανοικοδομήθηκε κατά τα πρότυπα σύγχρονης πόλης. Η επόμενη φάση μεγάλης επέκτασης ήταν το 1923 μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, οπότε πολλές γειτονιές δημιουργήθηκαν, κυρίως άναρχα, από πρόσφυγες της Μικράς Ασίας. Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η πόλη κατακτήθηκε από τους Γερμανούς και ιδιαίτερα κατά τα τελευταία χρόνια του πολέμου υπέφερε πάρα πολύ και υπέστη μεγάλες καταστροφές. Μετά τον πόλεμο η πόλη άρχισε ξανά να μεγαλώνει, ιδιαίτερα κατά τη δεκαετία του '60, οπότε παρατηρήθηκε έκρηξη στην οικοδομική δραστηριότητα, με την ανέγερση πολλών πολυκατοικιών τόσο στο κέντρο όσο και στα προάστια της Αθήνας.

Η σύγχρονη πόλη των Αθηνών

Εδώ έγινε η Επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου το 1843, που αναδιαμόρφωσε την πολιτειακή φυσιογνωμία του κράτους. Η πόλη έγινε θέατρο πολυάριθμων κινημάτων και πραξικοπημάτων για περισσότερα από 50 χρόνια, από το στρατιωτικό κίνημα στο Γουδί, τα πολυάριθμα κινήματα του ελληνικού μεσοπολέμου έως το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου του 1967. Εδώ παίχτηκε η πρώτη πράξη του Ελληνικού Εμφυλίου, τα Δεκεμβριανά, όπως επίσης αποκαταστάθηκε η κοινοβουλευτική δημοκρατία μετά την πτώση της Χούντας το 1974.

Η είσοδος της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (τότε Ε.Ο.Κ.) το 1981 έφερε καινούργιες επενδύσεις στην πόλη, μαζί όμως με προβλήματα κυκλοφοριακού και ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Η

χρήση καταλυτικών οχημάτων βελτίωσε κατά πολύ την ποιότητα της ατμόσφαιρας, χωρίς ωστόσο να λυθεί οριστικά το πρόβλημα που στον 21ο αιώνα αφορά κυρίως ρύπους, όπως το όζον και τα αιωρούμενα σωματίδια. Η κατασκευή του κέντρου βιολογικού καθαρισμού στη νησίδα της Ψυττάλειας, όπου γίνεται η επεξεργασία των λυμάτων της Αθήνας, βελτίωσε βραχυπρόθεσμα την ποιότητα των θαλασσών και των παραλιών της Αττικής, πριν ανακύψει πρόβλημα διάθεσης της λυματολάσπης.

Η Βουλή των Ελλήνων στο Σύνταγμα, την καρδιά της πόλης.

Το κέντρο της αρχαίας πόλης εντοπίζεται περίξ του λόφου της Ακρόπολης, στο Θησείο και την Πλάκα. Οι περιοχές αυτές σήμερα, πέρα από τον τουριστικό τους χαρακτήρα, αποτελούν και τις πιο ακριβές ζώνες του κέντρου (μαζί με το Σύνταγμα και το Κολωνάκι κάτω από τον λόφο του Λυκαβηττού). Το ιστορικό κέντρο των Αθηνών εντοπίζεται σε αυτή τη ζώνη, μαζί με το Μοναστηράκι, το οποίο αποτελεί δημοφιλή τουριστικό και εμπορικό προορισμό για τους επισκέπτες. Χαρακτηριστικό είναι και το τρενάκι στην Πλάκα για την περιήγηση των τουριστών, όπως επίσης και η τουριστική λεωφορειακή γραμμή που γυρνάει το κέντρο.

Το κέντρο της σύγχρονης πόλης είναι η Πλατεία Συντάγματος, όπου είναι εγκατεστημένα τα παλαιά βασιλικά ανάκτορα τα οποία σήμερα στεγάζουν το Κοινοβούλιο, καθώς και άλλα δημόσια κτίρια του 19ου αιώνα. Κατά τις 3 δεκαετίες που ακολούθησαν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οικοδομήθηκαν πολλά νέα πολυώροφα κτίρια, τα οποία και χαρακτηρίζουν τη σημερινή εικόνα της πόλης.

Η Αθήνα είναι διοργανώτρια πόλη των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων της σύγχρονης εποχής (1896) και των Μεσοολυμπιακών του 1906. Στα νεότερα χρόνια διοργάνωσε και τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 που διαρκούν από τις 13 έως τις 29 Αυγούστου του 2004.

Ο Λυκαβηττός τη νύχτα.

Το παλαιό κτίριο του Πανεπιστημίου Αθηνών στη Λεωφόρο Πανεπιστημίου είναι ένα από τα πιο καλαίσθητα κτίρια των Αθηνών μαζί με το κτίριο της Εθνικής Βιβλιοθήκης και την Ακαδημία

Αθηνών. Τα τρία αυτά κτίρια, τα λεγόμενα ως «Τριλογία των Αθηνών», κατασκευάστηκαν στα τέλη του 19ου αιώνα. Αρκετές από τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες των πανεπιστημίων έχουν μεταφερθεί σήμερα στην Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου. Μία ακόμα σπουδαία ακαδημαϊκή σχολή της Αθήνας είναι το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (Ε.Μ.Π.), ένα από τα σημαντικότερα τεχνικά ιδρύματα της Ευρώπης. Στην ίδια περιοχή με το Πολυτεχνείο είναι εγκατεστημένο και το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΟΠΑ). Άλλες σχολές εδρεύουν στα προάστια της πόλης, όπως η Γυμναστική Ακαδημία των Αθηνών (ΤΕΦΑΑ) στη Δάφνη, η ΣΕΛΕΤΕ στο Μαρούσι και άλλες.

Ο Παρθενώνας.

Επισκέψιμοι χώροι και κέντρα ενδιαφέροντος

Πλατείες και ελεύθεροι χώροι

Πλατεία Συντάγματος

Η Αθήνα διαθέτει πολλές πλατείες. Απ' αυτές η κεντρικότερη είναι η πλατεία Συντάγματος, που πήρε το όνομά της από τη εξέγερση του στρατού και του λαού και τη συγκέντρωση που έγινε σ' αυτήν το 1843 (3 Σεπτεμβρίου). Η συγκέντρωση αυτή του στρατού και του αθηναϊκού λαού πέτυχε την αποδοχή του Συντάγματος από τον Όθωνα και την ψήφισή του την επόμενη χρονιά από την Εθνοσυνέλευση. Είναι μπροστά στη Βουλή απ' την πλευρά της λεωφόρου Αμαλίας και μπροστά στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη, με σιντριβάνι και κήπο, δένδρα, αγάλματα εφήβων και ζαχαροπλαστεία.

Η πλατεία Ομόνοιας, η κεντρικότερη πλατεία της πόλης απ' όπου διέρχονται Μετρό και ηλεκτρικός αναπλάστηκε πριν τους Ολυμπιακούς αγώνες. Το 1988 στήθηκε το γλυπτό "Δρομέας" του γλύπτη Βαρώτσου κατασκευασμένα από γυαλί, που το 1994 μεταφέρθηκε σε μικρή πλατεία, απέναντι από το ξενοδοχείο Χίλτον.

Άλλες πλατείες είναι: η πλατεία Κλαυθμώνος (25ης Μαρτίου), η πλατεία Κοτζιά (Δημαρχείου, ή Ταχυδρομείου, ή Εθνικής Αντίστασης) με το Δημαρχείο, το Μέγαρο Μελά και το κτίριο της Εθνικής Τράπεζας, η πλατεία Μοναστηρακίου με μια παλιά εκκλησία της Θεοτόκου, που κτίστηκε τον 11ο αιώνα και ένα οθωμανικό τέμενος (τζαμί) που έχει μετατραπεί σε μουσείο, η πλατεία Πλαστήρα στο Παγκράτι, η Πλατεία Κυψέλης, η Ρηγίλλης στη λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας, η Ελευθερίας ή Κουμουνδούρου, η Αγίου Γεωργίου Καρύτση, η Αγίου Κωνσταντίνου, η Αμερικής ή Αγάμων, η Ανεξαρτησίας (Βάθη), η Βικτωρίας ή Κυριακού, η Κάνιγγος, απ' όπου ξεκινούν πολλά λεωφορεία, η πλατεία Φιλικής Εταιρείας ή Κολωνακίου, η πλατεία Εξαρχείων κ.ά.

Εμπορική Οδός Ερμού

Κήποι και πάρκα

Δάσος Αρεοπαγίτου

Σημαντικοί κήποι και πάρκα της Αθήνας είναι:

Ο Εθνικός Κήπος, δίπλα στη Βουλή, που έχει έκταση 150 στρέμματα και δημιουργήθηκε στα χρόνια του Όθωνα, το 1842. Είναι γεμάτος από άγρια "δασικά" και ήμερα δένδρα, καλλωπιστικούς θάμνους, λουλούδια και στολισμένος με τεχνητές λιμνούλες που έχουν υδρόβια φυτά και κύκνους, με πίδακες και βρυσούλες.

Ο Διομήδειος Κήπος στο Χαϊδάρι, έκτασης 1.500 στρεμμάτων, περιλαμβάνει μια πρότυπη, πλούσια συλλογή λουλουδιών και φυτών από όλο τον κόσμο και είναι Εθνικό Κληροδότημα – Κοινωφελές Ίδρυμα που διοικείται από Επιτροπή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Συνέχεια του Εθνικού Κήπου είναι ο κήπος του Ζαπτείου, που δημιουργήθηκε το 1887 από τον Στέφανο Δραγούμη, με έκταση 130 στρέμματα. Έχει διάφορα είδη δένδρων και φυτών, ένα σιντριβάνι με πολύχρωμα φώτα και το μέγαρο του Ζαπτείου, όπου γίνονται διάφορες εκθέσεις.

Το άλσος του Πεδίου του Άρεως. Ο δεύτερος πνεύμονας πράσινου της Αθήνας με ψηλά δένδρα, λουλούδια και λίμνες, με φαρδείς δρόμους και πλατείες, με το ψηλό άγαλμα της Αθηνάς και δυο μικρά εκκλησάκια των Αγ. Ταξιάρχων και του Αγίου Χαραλάμπους. Ο κήπος άρχισε να φυτεύεται το 1934. Μέσω της πιο πρόσφατης ανάπλασης αφαιρέθηκαν τμηματικά οι επιστρώσεις των δρόμων οι οποίες αντικαταστάθηκαν από πιεσμένο χώμα δίνοντας έτσι την αίσθηση εξοχής.

Το Άλσος Βεΐκου στο Γαλάτσι, που περιλαμβάνει μεγάλους κήπους με ωραία δρομάκια, δημοτικό κολυμβητήριο και φιλοξενεί πλήθος εκδηλώσεων, ενώ δίπλα βρίσκεται και το Ολυμπιακό κέντρο Γαλατσίου.

Το Αττικό Άλσος στα Τουρκοβούνια στα όρια των δήμων Αθηναίων, Γαλατσίου και Ψυχικού. Περιλαμβάνει γήπεδα τένις και μπάσκετ.

Εθνικός Κήπος Αθηνών

Το άλσος Παγκρατίου που φυτεύτηκε το 1908 με τη φροντίδα της βασίλισσας Σοφίας και έχει έκταση 30 στρέμματα. Στην αρχή είχε μόνο πεύκα, αλλά μετά το 1936, όταν παραχωρήθηκε στο Δήμο Αθηναίων, φυτεύτηκαν και άλλα δένδρα και θάμνοι. Πριν από τη γερμανική κατοχή στο άλσος του Παγκρατίου υπήρχε ζωολογικός κήπος.

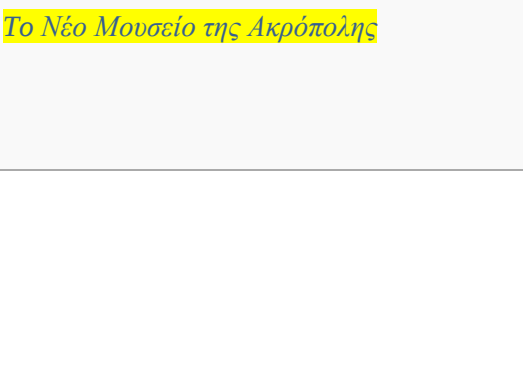
Το άλσος Ευαγγελισμού, που φυτεύτηκε όταν ιδρύθηκε το νοσοκομείο. Η αρχιτεκτονική του διαρρύθμιση είναι ωραιότατη. Έχει στηθεί η προτομή της βασίλισσας Όλγας, που ίδρυσε το νοσοκομείο "Ευαγγελισμός".

Το άλσος του Θησείου, με έκταση 24 στρέμματα, κοντά στον αρχαίο ναό του Ηφαίστου με πεύκα, κυπαρίσσια και διάφορα φυτά.

Το άλσος της Ν. Φιλαδέλφειας, με διάφορα είδη δένδρων και φυτών, με τεχνητή λίμνη και διάφορα ζώα.

Και σε πολλές άλλες συνοικίες και προάστια της Αθήνας υπάρχουν μικρά και μεγάλα πάρκα, κήποι και άλση.

Μουσεία και δημόσια κτήρια

<u>Αρχαιολογικό Μουσείο Κεραμεικού</u>		
<u>Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο</u>	Βασιλίσσης Σοφίας 22	
<u>Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο</u>	Τοσίτσα 1	
<u>Εθνικό Ιστορικό Μουσείο</u>	Σταδίου 13 και Κολοκοτρώνη	
<u>Επιγραφικό Μουσείο</u>	Τοσίτσα 1	
<u>Θεατρικό μουσείο</u>	Ακαδημίας 50	
<u>Μουσείο Αρχαίας Αγοράς</u>		
<u>Μουσείο Ελευθερίου Βενιζέλου</u>	Πάρκο Ελευθερίας	
<u>Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης</u>	Κυδαθηναίων 17	
<u>Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης</u>	Κόδρου 9	
<u>Μουσείο Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων</u>	Διογένους 1-3	
<u>Μουσείο Ισλαμικής Τέχνης</u>	Ασωμάτων 22 & Διπύλου	

<u>Μουσείο Ιστορίας Πανεπιστημίου Αθηνών</u>	Θόλου 5
<u>Μουσείο Κανελλοπούλου</u>	Θεωρίας 12 και Πανός
<u>Μουσείο Κοσμήματος Ηλία Λαλαούνη</u>	Καλλισπέρη & Καρυατίδων 4Α
<u>Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης</u>	Νεοφύτου Δούκα 4
<u>Μουσείο Μπενάκη</u>	Κουμπάρη 1 και Πειραιώς 138
<u>Μουσείο Πόλεως Αθηνών</u>	Παπαρηγοπούλου 7
<u>Μουσείο Φρυσίρα</u>	Μονής Αστερίου 3 και 7
<u>Νέο Μουσείο Ακρόπολης</u>	Μακρυγιάννη 2-4
<u>Νομισματικό Μουσείο Αθηνών</u>	Πανεπιστημίου 12
<u>Παιδικό Μουσείο</u>	Κυδαθηναίων 14
<u>Πολεμικό μουσείο</u>	Ριζάρη 2
<u>Σιδηροδρομικό Μουσείο</u>	Σιώκου 4
<u>Ταχυδρομικό Μουσείο</u>	Πλατεία Παναθηναϊκού Σταδίου 5

Πηγές:

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%84%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE>

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%B8%CE%AE%CE%BD%CE%B1>

Πελοπόννησος

Πελοπόννησος (γνωστή και ως *Μωρέας* ή *Μωριάς*) είναι η μεγαλύτερη χερσόνησος της Ελλάδας και ένα από τα εννέα γεωγραφικά της διαμερίσματα. Βρίσκεται στα νότια του ηπειρωτικού τμήματος της χώρας και συνδέεται με τη Στερεά Ελλάδα μέσω μιας στενής λωρίδας γης, του Ισθμού της Κορίνθου, στον οποίο το 1893 κατασκευάστηκε η ομώνυμη διώρυγα, μετατρέποντάς την ουσιαστικά σε νησί. Επιπλέον, από το 2004 η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου συνδέει την Πελοπόννησο με την ηπειρωτική Ελλάδα. Η Πελοπόννησος διαιρείται διοικητικά σε επτά νομούς (Αχαΐα, Ηλεία, Μεσσηνία, Αρκαδία, Λακωνία, Αργολίδα και Κορινθία, με ένα μικρό τμήμα της να υπάγεται στο νομό Αττικής) και από το 1986 σε δύο περιφέρειες, τη Δυτικής Ελλάδας και την περιφέρεια Πελοποννήσου (και ένα μικρό τμήμα αντίστοιχα, στην Περιφέρεια Αττικής). Έχει έκταση 21.439 τετρ. χλμ. και πληθυσμό 1.086.935 κατοίκους. Αποτελεί ιστορική κοιτίδα του ελληνισμού και κατοικείται από τα προϊστορικά χρόνια. Σε αυτήν αναπτύχθηκε ο Μυκηναϊκός Πολιτισμός και κατοίκησαν και τα τρία κυριότερα ελληνικά φύλα (Αχαιοί, Ίωνες και Δωριείς), ενώ στην Πελοπόννησο βρίσκονταν ορισμένες από τις σπουδαιότερες ελληνικές πόλεις-κράτη, όπως η Σπάρτη, η Κόρινθος και το Άργος. Αποτέλεσε θέατρο των περισσότερων πολεμικών συγκρούσεων που έλαβαν χώρα στον ελληνικό χώρο με κορυφαία παραδείγματα τον Πελοποννησιακό Πόλεμο και την Ελληνική Επανάσταση, ενώ γνώρισε διάφορους κατακτητές όπως Ρωμαίους, Φράγκους, Οθωμανούς κ.ά. Μεγαλύτερη πόλη της Πελοποννήσου είναι η Πάτρα με δεύτερη κατά σειρά πόλη την Καλαμάτα.

Κατά την αρχαιότητα έχουμε την ηγεμονία των Μυκηνών, του Άργους, της Κορίνθου. Αργότερα αναπτύσσεται, κατά τους κλασικούς χρόνους, η Σπάρτη, μεγάλη δύναμη, που ανταγωνίστηκε την Αθήνα για την ηγεμονία στην Ελλάδα. Στα ελληνιστικά χρόνια, η σημαντικότερη δύναμη της Πελοποννήσου είναι η Αχαϊκή Συμπολιτεία, η οποία καταλύεται το 146 π.Χ. από τους Ρωμαίους. Τότε καταστρέφεται και η Κόρινθος, αλλά θα ξανακτιστεί αργότερα, για να αποτελέσει πρωτεύουσα της ρωμαϊκής επαρχίας της Αχαΐας, που εκτεινόταν από τις Θερμοπύλες ως το Ταΐναρο.

Στην Πελοπόννησο επίσης παίχτηκε σημαντικά η τελική επικράτηση του Χριστιανισμού. Σημαντικές πόλεις ήταν η Κόρινθος και η Πάτρα, στην οποία και μαρτύρησε ο Απόστολος Αντρέας. Η περιοχή θα γνωρίσει επιδρομές των Έρουλων, τον 3ο αι. μ.Χ., των Βησιγόθων του Αλάρικου, το 395 μ.Χ., των Αβάρων και των Σλάβων, στα τέλη του 6ου αιώνα. Μια από τις σημαντικότερες μάχες του Ελληνισμού δόθηκε κατα τον 6ο αιώνα στην Πάτρα, της οποίας οι κάτοικοι αντιστάθηκαν στην Αβαρική πλημμυρίδα, συμβάλλοντας σημαντικά στην καταστροφή αυτής της μεγάλης απειλής για το Ρωμαϊκό Κράτος και τους Έλληνες. Περί τα τέλη του 6ου αιώνα κάποιες περιοχές έγιναν αντικείμενο αποικισμού από τους Αβαροσλάβους. Η εγκατάσταση αυτή σε ορισμένες περιοχές (όπως στην Αργολιδοκορινθία) δεν κράτησε περισσότερο από 2-3 γενεές, ενώ στην υπόλοιπη Πελοπόννησο η κυριαρχία τους διακόπηκε τον 8ο αι. από τον Σταυράκιο.^[1] Μετά από νίκη του βυζαντινού στρατού επί των Σλάβων της Πελοποννήσου το 783 και αποτυχημένες επαναστάσεις αυτών το 805 και 841, η περιοχή σταδιακά επανήλθε υπό βυζαντινή εξουσία, πράγμα που αποδεικνύεται με την ίδρυση του θέματος Πελοποννήσου.

Μετά την κατάλυση του βυζαντινού κράτους το 1204 από από τους Σταυροφόρους, στην Πελοπόννησο ιδρύεται το Πριγκηπάτο της Αχαΐας, το οποίο από το 1261 και εξής θα αντικατασταθεί σταδιακά από το ελληνικό Δεσποτάτο του Μωρέως των Παλαιολόγων, με έδρα τον Μυστρά. Το Δεσποτάτο καταλύθηκε το 1460 από τους Οθωμανούς. Μετά από βραχύβια κατοχή από τους Βενετούς (περίπου 1687-1715), η περιοχή ξαναπέρασε στα χέρια των Τούρκων. Διοικητικά ήταν οργανωμένη σε σαντζάκι, και είχε διοικητή πασά που έφερε τον τίτλο "Μοραβαλεσή" (διοικητής του Μωριά). Τέλος, η Πελοπόννησος έγινε το λίκνο της Επανάστασης του 1821. Οι σημαντικότεροι αγώνες για την απελευθέρωση έγιναν εκεί και, μετά την απελευθέρωση, για πολύ καιρό το ελληνικό κράτος περιοριζόταν στην Πελοπόννησο, σε μικρό μέρος της Στερεάς Ελλάδας και στις Κυκλάδες. Πρώτη πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους αναδείχθηκε το Ναύπλιο.

Οι φυσικές ομορφιές, τα αρχαιολογικά ευρήματα και η μακραίωνη ιστορία της, έχουν αναγάγει την Πελοπόννησο σε ένα από τα πλέον σημαντικά γεωγραφικά διαμερίσματα της Ελλάδας. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι η πανέμορφη Πελοπόννησος προσελκύει κάθε χρόνο αναρίθμητους τουρίστες τόσο από την Ελλάδα όσο και από το εξωτερικό, που σπεύδουν να την εξερευνήσουν.

Το γεωγραφικό διαμέρισμα της Πελοποννήσου, το οποίο βρίσκεται στο νοτιοδυτικό τμήμα της ηπειρωτικής Ελλάδας, περιλαμβάνει επτά διαφορετικούς Νομούς, οι οποίοι αποτελούν ιδανικούς προορισμούς για τις θερινές αλλά και τις χειμερινές διακοπές σας. Η Αργολίδα, η Αρκαδία, η Αχαΐα, η Ηλεία, η Κορινθία, η Λακωνία και η Μεσσηνία, γεμάτες από γραφικά χωριά, αρχαιολογικούς χώρους και φυσικά τοπία, αποτελούν την ιδανική απόδραση για μικρούς και

μεγάλους. Διασχίζοντας τη διώρυγα της Κορίνθου, σε απόσταση μόλις μίας ώρας από την Αθήνα, φθάνετε στην Πελοπόννησο και έχετε την ευκαιρία να επισκεφθείτε τους επτά υπέροχους Νομούς, που συνθέτουν την όμορφη περιοχή.

Τα σημαντικότερα ακρωτήρια είναι το Ρίο, ο Άραξος, το Δρέπανο, η Κυλλήνη, το Κατάκωλο, ο Ακρίτας, το Ταίναρο, ο Μαλέας και το Σκύλαιο. Το έδαφος της Πελοποννήσου είναι ορεινό κατά το μεγαλύτερο μέρος του ενώ κοντά στις ακτές υπάρχουν μεγάλες πεδιάδες. Το ψηλότερο βουνό της Πελοποννήσου είναι ο Ταΰγετος και ακολουθούν το Παναχαϊκό ή Βοδιάς, ο Ερύμανθος, ο Χελμός, το Σκόλλις, το Λυκόδημο, το Μαίναλο και ο Πάρνωνας. Το κλίμα της Πελοποννήσου διαφέρει ανάλογα με την περιοχή και το υψόμετρό της. Είναι ήπιο και ζεστό στα παράλια και κρύο στο εσωτερικό. Στην Πελοπόννησο υπάρχουν πολλοί χειμερινοί και καλοκαιρινοί προορισμοί όπως τα μεσσηνιακά παράλια και περιοχές όπως το Ναύπλιο, το Οίτυλο, η Βυτίνα, η Μονεμβασιά η Μάνη, η Στούπα, η Καρδαμύλη, η Φοινικούντα, το Πεταλίδι, το Τολό, η Ολυμπία κλπ.

Πηγές:

- <http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%B5%CE%BB%CE%BF%CF%80%CF%8C%CE%BD%CE%BD%CE%B7%CF%83%CE%BF%CF%82>
- <http://www.touristorama.com/europe/greece/peloponnese>

ΕΠΤΑΝΗΣΑ

Τα **Επτάνησα** είναι νησιωτικό σύμπλεγμα της Ελλάδας στο Ιόνιο Πέλαγος.

Ονομάζονται Επτάνησα από τον αριθμό των μεγαλύτερων νησιών του συμπλέγματος, που είναι (με αλφαβητική σειρά):

1. Ζάκυνθος
2. Ιθάκη
3. Κέρκυρα
4. Κεφαλλονιά
5. Κύθηρα
6. Λευκάδα
7. Παξοί

Το σύμπλεγμα των Επτανήσων περιλαμβάνει και κάποια μικρότερα νησιά όπως τα Αντικύθηρα, τους Αντίπαξους, το Αρκούδι, την Άτοκο, τον Βρόμωνα, την Δρακονέρα, την Ερικούσσα, τον Κάλαμο, τον Καλόγηρο, το Καρλονήσι, τον Καστό, τον Λαμπρινό, το Μαθράκι, τη Μάκρη, το Μεγανήσι, το Μόδι, τους Οθωνούς, την Οξεία, τον Πεταλά, τον Ποντικό, το Προβάτι, τον Σκορπιό, την Σοφία, τις Στροφάδες, την Σωρό και άλλα. Στο σύμπλεγμα των Επτανήσων περιλαμβάνεται και η νήσος Σάσων, η οποία από το 1864 έως το 1914 ανήκε στην Ελλάδα.

Τα Επτάνησα ανήκουν διοικητικά στην περιφέρεια των Ιόνιων νησιών, πλην των Κυθήρων, που ανήκουν διοικητικά στην Περιφέρεια Αττικής. Η περιφέρεια των Ιόνιων νησιών περιλαμβάνει τους νομούς Ζακύνθου, Κέρκυρας, Κεφαλληνίας και Λευκάδας.

Γενικά Στοιχεία

Τα Επτάνησα περιήλθαν υπό Ενετική κυριαρχία τον 13ο αιώνα και δεν γνώρισαν ποτέ Τουρκική κατοχή. Ο στρατός του Ναπολέοντα και η Βρετανική Αυτοκρατορία άφησαν τα σημάδια τους στα νησιά, πριν από την προσάρτηση τους από την Ελλάδα, το 1863, σαν δώρο από την Βασίλισσα Βικτωρία προς το νέο μονάρχη της χώρας, Δανό Πρίγκηπα Γεώργιο Α'.

Τα νησιά του Ιονίου είναι ακριβώς το αντίθετο από τις Κυκλάδες. Καλυμμένα από πευκοδάση και ελαιώνες, τα νερά που τα περιβάλλουν είναι πάντα ζεστά. Οι τοπικές κουζίνες βασίζονται στο κρέας και τα τοπικά κρασιά έχουν δυνατή γεύση και είναι σχεδόν ημίγλυκα.

Η Κέρκυρα είναι το πιο κοσμοπολίτικο από τα Επτάνησα. Το νησί είχε την τύχη να μην καταστραφεί από τους καταστροφικούς σεισμούς του Ιονίου Ρήγματος, και ειδικά από τους σεισμούς του 1953, που συγκλόνισαν τα νότια Επτάνησα. Έτσι, η Κέρκυρα διατηρεί την Ενετική γοητεία της, εμπλουτισμένη από την επιρροή που άσκησε η σύντομη Γαλλική κατοχή και η 50χρονη Βρεταννική κυριαρχία.

Η Λευκάδα η οποία ονομαζόταν Αγιά Μαύρα (Santa Maura) από τους Ενετούς, είναι το νησί των ποιητών. Από την Λευκάδα κατάγονταν οι ποιητές Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, Άγγελος Σικελιανός Νάνος Βαλαωρίτης αλλά και ο εθνικός ποιητής της Ιαπωνίας Λευκάδιος Χερν (Κοϊζούμι Γιακούμο, 小泉八雲). Στην Λευκάδα βρίσκεται και ο Σκορπιός Λευκάδας, το μικρό νησί που αγόρασε ο Αριστοτέλης Ωνάσης. Οι παραλίες τις Λευκάδας είναι ξακουστές για τα γαλάζια νερά τους και έχουν βραβευτεί πολλές φορές.

Η Κεφαλονιά, το μεγαλύτερο νησί του αρχιπελάγους, κυριαρχείται από τους ορεινούς όγκους του. Το νησί πέρασε στην επικαιρότητα τα τελευταία χρόνια με το γύρισμα της ταινίας *Το Μαντολίνο του Λοχαγού Κορέλι* (Captain Corelli's Mandolin, 2001), με πρωταγωνιστές τον Νικόλας Κέιτζ και την Πενέλοπε Κρουζ. Πριν αποσπάσει την προσοχή του Χόλλυγουντ, η Κεφαλονιά ήταν μια "ωραία κοιμωμένη" ανάμεσα στα Ελληνικά νησιά, με σχετικά περιορισμένο αριθμό καταλυμάτων και ελάχιστη προβολή. Σήμερα, το νησί φιλοξενεί κάθε καλοκαίρι διασημότητες όπως η Μαντόνα, ο Στήβεν Σπίλμπεργκ και ο Τομ Κρουζ.

Η Ζάκυνθος, το νοτιότερο νησί των Επτανήσων, ήταν το αγαπημένο νησί των Ενετών, "το Φιόρο του Λεβάντε". Το Τζάντε, όπως λέγεται επίσης το νησί, έχει τις καλύτερες παραλίες των Ιονίων και η πρωτεύουσα του, η Χώρα της Ζακύνθου, έχει το μεγαλύτερο φυσικό λιμάνι της δυτικής Ελλάδος, κάτω από έναν εντυπωσιακό βράχο, τον Μπόχαλη, πάνω στον οποίο ο Διονύσιος Σολωμός έγραψε τον Ύμνο στην Ελευθερία, τον Ελληνικό εθνικό ύμνο.

Ένωση των Επτανήσων με τη Ελλάδα

Η πρώτη επέκταση των συνόρων του ελληνικού κράτους ήρθε σε περισσότερα από τριάντα χρόνια μετά την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του. Δεν υπήρξε αποτέλεσμα καμιάς από τις αλυτρωτικές εξεγέρσεις του ελληνικού κράτους ούτε συντελέστηκε σε βάρος του μόνου μέχρι το 1878 εχθρού, της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Με τη συνθήκη που υπογράφηκε στις 17/29 Μαρτίου 1864 ανάμεσα στις τρεις Δυνάμεις, την Αγγλία, τη Γαλλία και τη Ρωσία, και στο ελληνικό βασίλειο τα Επτάνησα πέρασαν οριστικά στην ελληνική κυριαρχία στις 21 Μαΐου. Η εξέλιξη αυτή ήρθε ως επιστέγασμα μιας σειράς διαβουλεύσεων και διπλωματικών διαπραγματεύσεων, οι οποίες καθόρισαν αρκετά βαριούς όρους για την Ελλάδα που ήταν αποκλεισμένη από τις περισσότερες διπλωματικές συναντήσεις.

Η συνθήκη θέσπιζε τη διηνεκή ουδετερότητα της Κέρκυρας, γι' αυτό κατεδαφίστηκε μέρος του οχυρού της πόλης και των Παξών. Το ελληνικό κράτος αποδέχεται όλες τις υποχρεώσεις προς ξένες κυβερνήσεις, εταιρείες και ιδιώτες, οι οποίες απέρρεαν από συμβάσεις που είχαν συναφθεί με την Ιόνιο Πολιτεία ή με την Προστάτιδα Δύναμη, τη Μεγάλη Βρετανία. Η ρύθμιση αυτή αφορούσε το δημόσιο χρέος των Ιονίων, εμπορικά και ναυτιλιακά προνόμια αλλοδαπών και κυρίως το εκδοτικό

δικαίωμα της Ιονικής Τράπεζας. Το ελληνικό κράτος αναλάμβανε επίσης να καταβάλει αποζημιώσεις και συντάξεις στους άγγλους υπαλλήλους που θα έχαναν τη θέση τους με την Ένωση. Η Ορθόδοξη Εκκλησία αναγνωρίζεται ως επικρατούσα, αλλά κηρύσσεται παράλληλα η θρησκευτική και λατρευτική ελευθερία για όλα τα δόγματα και διατηρούνται τα προνόμια της Καθολικής Εκκλησίας. Η Μεγάλη Βρετανία παραιτείται από την προστασία των Ιονίων και μαζί με τη Γαλλία και τη Ρωσία επεκτείνουν τις εγγυήσεις που αφορούσαν την Ελλάδα και στα Ιόνια νησιά.

Στις 23 Σεπτεμβρίου/5 Οκτωβρίου 1864 το ΙΓ' Ιόνιο Κοινοβούλιο υλοποίησε το σκοπό της σύγκλησής του αποφασίζοντας πανηγυρικά την Ένωση με την Ελλάδα σε "μία και αδιαίρετη πολιτεία υπό το συνταγματικό σκήπτρο του Γεωργίου Α'".

Πηγή:

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CF%80%CF%84%CE%AC%CE%BD%CE%B7%CF%83%CE%B1>

ΚΕΡΚΥΡΑ

Η Κέρκυρα ή Καίρκυρα είναι ένα από τα βόρειότερα νησιά του Ιονίου Πελάγους. Βρίσκεται στην είσοδο της Αδριατικής Θάλασσας, κοντά στις Ηπειρωτικές ακτές. Οι βορειοανατολικές της ακτές πλησιάζουν αρκετά (περ. 2 χιλιόμετρα) τις ακτές των Αγίων Σαράντα της Αλβανίας.

Έχει σχήμα μακρόστενο, πλατύτερο στο βόρειο τμήμα της, ενώ στενεύει προς το νότο. Τα παράλια της έχουν συνολικό μήκος 217 χιλιόμετρα και σχηματίζουν αρκετούς όρμους και ακρωτήρια. Το

έδαφός της είναι κυρίως ορεινό, ιδιαίτερα στο βόρειο τμήμα. Οι ξένοι την αποκαλούν **Κορπού** (*αγγλ. Corfu*), από τις δύο κορυφές που φαίνονται, καθώς πλησιάζει ο επισκέπτης στο νησί. Υψηλότερες κορυφές είναι αυτή του Παντοκράτορας (η αρχαία Ιστώνη, 914 μ.) και το Στραβοσκιάδι (849 μ.).

Είναι από τα πλέον πυκνοκατοικημένα νησιά της Μεσογείου με πυκνότητα πληθυσμού 193 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο.

Η πόλη της Κέρκυρας χαρακτηρίζεται από το έντονο Βενετσιάνικο στοιχείο, αλλά και από πολλές Αγγλικές και Γαλλικές επιρροές. Είναι κοσμοπολίτικη πόλη που αποπνέει μια αίσθηση αρχοντιάς, με κύρια αξιοθέατα τη μεγάλη πλατεία *Σπιανάδα*, που είναι η μεγαλύτερη πλατεία των Βαλκανίων, το Παλιό και το Νέο *Φρούριο*, το *Δημαρχείο* (Θέατρο Σαν Τζιάκομο), το *Κανόνι*, το *Μον Ρεπό* αλλά και τα *Μουσεία Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Ιστορίας*.

Ίσως το πιο φημισμένο της αξιοθέατο είναι το νησάκι μπροστά στο *Κανόνι*, που συνδέεται με αυτό μέσω μιας μικρής λωρίδας στεριάς, πάνω στο οποίο βρίσκεται η εκκλησία της Παναγίας των Βλαχερνών και το ξακουστό *Ποντικονήσι*. Πάνω στο μικρό αυτό νησάκι βρίσκεται μια μικρή εκκλησία του Παντοκράτορα του 11ου ή 12ου αιώνα. Επίσης αξιόλογα κτίσματα είναι και τα Ανάκτορα Μιχαήλ και Γεωργίου, ένα από τα ωραιότερα ανάκτορα γεωργιανού ρυθμού που άφησε πίσω της η Αγγλοκρατία. Παραδοσιακά πιάτα της κερκυραϊκής κουζίνας είναι η «πασιτισάδα», το «σοφρίτο» και το «μπουρδέτο». Η πόλη της Κέρκυρας έχει πληθυσμό 28.185 κατοίκους (απογραφή 2001) και είναι ένα από τα πιο παλιά αστικά κέντρα της Ελλάδας. Πολιούχος της πόλης είναι ο Άγιος Σπυρίδων Τριφυθούντος, το άφθορο σκήνωμα του οποίου φιλοξενείται στον ομώνυμο ναό, ο οποίος αποτελεί έναν από τους πιο ιδιαίτερους που υπάρχουν. Κάθε χρόνο τον επισκέπτονται χιλιάδες επισκέπτες από όλα τα μέρη της Ελλάδας αλλά και πλήθος ξένων.

Ο Δήμος Κερκυραίων είναι ο πολυπληθέστερος Δήμος της Κέρκυρας, εφόσον περιλαμβάνει όλη την πόλη της Κέρκυρας, η οποία είναι και η πρωτεύουσα του Νομού της Κέρκυρας. Έχει ενετικά αρχοντικά και τα κτίρια είναι υδροχρωματισμένα με το παραδοσιακό κερκυραϊκό χρώμα τής ώχρας. Έχει πλήθος εκκλησιών, οι σπουδαιότερες από τις οποίες είναι η Καθολική Μητρόπολη των Αγίων Ιακώβου και Χριστοφόρου, η Ανατολική Μητρόπολη της Παναγίας Σπηλιωτίσσης και η εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνος. Έχει ιστορικά κτίρια, όπως η Αγγλική Αρμοστεία, τα παλαιά ανάκτορα του Ταξιάρχου Μιχαήλ και Αγίου Γεωργίου, όπου στεγάζεται το μοναδικό στην Ελλάδα Σινοϊαπωνικό Μουσείο, το Λιστόν, το μέγαρο Καποδίστρια, το μητροπολιτικό μέγαρο, το μέγαρο τής Αναγνωστικής Εταιρείας Κερκύρας, το μέγαρο της παλαιάς Ιονικής Τράπεζας, το σημερινό Δημαρχείο, το περίφημο Θέατρο Σαν Τζιάκομο, το μέγαρο τής Ιονίου Βουλής, το μέγαρο τής Ιονίου Ακαδημίας, όπου στεγάζεται η Πρυτανεία τού Ιονίου Πανεπιστημίου.

Η πόλη διαθέτει όλες τις σύγχρονες υπηρεσίες, τράπεζες, αστυνομία, στρατολογία, δημοτικές υπηρεσίες, σταθμούς τηλεοράσεως και ραδιοφώνων, διεθνές λιμάνι κι αεροδρόμιο προσιτό σε κάθε είδους αεροσκάφους. Είναι έδρα του Ιονίου Πανεπιστημίου, της Νομαρχίας Κέρκυρας και της Περιφέρειας Ιόνιων Νησιών.

Αξιοθέατα

Ο Αχιλλέας θνήσκων στον κήπο του Αχιλλείου

Εκτός πόλεως μπορεί να συναντήσει κανείς εξαιρετικές τοποθεσίες. Ανάμεσα στα αξιοθέατα της περιοχής ανήκει το Αχιλλείο, το παλάτι της βασίλισσας Ελισάβετ (Σίσσι), με το διάσημο γλυπτό «Αχιλλέας Θνήσκων» και τα υπέροχα έργα τέχνης, όπως τοιχογραφίες και πίνακες. Η περιοχή του Πέλεκα φημίζεται για τη θέα του ηλιοβασιλέματος που προσφέρει, ενώ στην Παλιοκαστρίτσα βρίσκεται το βυζαντινό φρούριο Αγγελόκαστρο. Παραλίες με ψιλή ξανθή άμμο συναντώνται στον Άη Γόρδη, τη Γλυφάδα, τη λίμνη Κορισσίων, τον Άγιο Γεώργιο των Πάγων, το Μαραθιά, τον Γαρδένο, την Κασσιώπη, το Σιδάρι, τη Ρόδα, την Αχαράβη, τον Αλμυρό, τη Δασιά, στην Παλαιοκαστρίτσα και σε άλλες περιοχές. Αλλά και χωριά στην ενδοχώρα της Κέρκυρας ασκούν μια γοητεία, όπως οι Σιναράδες, ο Άγιος Ματθαίος, οι Βαρυπατάδες, η Κορακιάνα, οι Γιαννάδες, οι Καρουσάδες, η Επίσκεψη, ο Χλωμός, ο Σπαρτύλας, η Λευκίμμη, πνιγμένα μέσα στο πράσινο.

Ιστορία της Κέρκυρας

Το αέτωμα της Μέδουσας στο Αρχαιολογικό Μουσείο Κερκύρας

Ευρήματα ανθρώπινης παρουσίας στην Κέρκυρα βρίσκουμε από την παλαιολιθική εποχή, αλλά και από την νεολιθική εποχή έχουν βρεθεί σε διάφορες περιοχές λείψανα. Από την ομηρική εποχή κατοικούσαν οι περίφημοι **Φαίακες** οι οποίοι ήταν Φοινικικής καταγωγής. Οι πρώτοι Έλληνες άποικοι που εγκαταστάθηκαν είναι από την Ερέτρια της Εύβοιας. Στο νησί ήδη κατοικούσαν Ιλύριοι. Κατόπιν εγκαταστάθηκαν Κορίνθιοι με αρχηγό τον *Χερσικράτη* το 734 π.Χ. Μαζί με τη μητρόπολη της Κορίνθου ίδρυσε την Επίδαμνο, το σημερινό Δυρράχιο. Η Κέρκυρα, ούσα αποικία της Κορίνθου, θέλησε να ανεξαρτητοποιηθεί. Αυτό ήταν ευκαιρία για την Αθήνα να εμπλακεί, παίρνοντας το μέρος της Κέρκυρας. Αυτό ήταν μια από τις αιτίες του ξεσπάσματος του

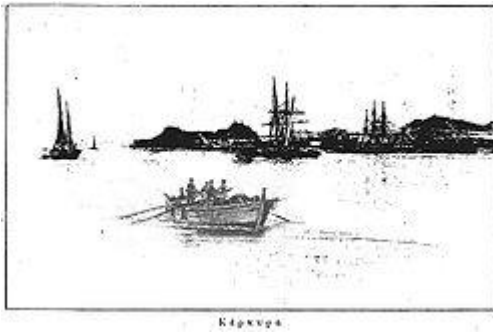
Πελοποννησιακού Πολέμου Για μεγάλο χρονικό διάστημα έμεινε στην Κέρκυρα και ο Μέγας Αλέξανδρος στα νεανικά του χρόνια. Το νησί πολύ γρήγορα πέρασε στην κυριαρχία των Ρωμαίων κατά τη σταδιακή εξάπλωσή τους προς ανατολάς. Πλήθος βαρβάρων πέρασαν και λεηλάτησαν το νησί κατά τη διάρκεια της Βυζαντινής περιόδου λόγω του ότι ήταν προγεφύρωμα για τις απέναντι ηπειρωτικές ακτές και ήλεγχε την είσοδο της Αδριατικής. Βάνδαλοι, Οστρογότθοι, Μουσουλμάνοι από τις ακτές της νότιας Ιταλίας που ρήμαζαν στην κυριολεξία τις περιοχές αυτές πλήγωσαν την ειρηνική πορεία του νησιού στο χρόνο. Κατόπιν ακολούθησαν Νορμανδοί σκληροί βορειοευρωπαίοι που την εποχή εκείνη είχαν κατακτήσει τη νότια Ιταλία και Σικελία. Ο αρχηγός τους Γυισκάρδος κατέκτησε την Κέρκυρα. Μετά την κατάκτηση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους και τη διανομή των Βυζαντινών εδαφών από τους κατακτητές η Κέρκυρα περιήλθε στους Βενετούς, με διαστήματα επανάκτησής της από τους Έλληνες, αλλά και πάλι κατακτήθηκε από τους Ανδεγαυούς το 1267. Επανήλθαν οι Βενετοί το 1386 και αρχίζει για την Κέρκυρα μια μακραίωνη περίοδος ενετοκρατίας που έδωσε το χρώμα και τον αέρα που ως σήμερα μπορούμε να διαπιστώσουμε. Αυτή την περίοδο το νησί γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη και οικονομική ευημερία, η πόλη της Κέρκυρας βρισκόταν μέσα στο φρούριο, αλλά έξω είχε απλωθεί μια νέα πόλη αείχιστη όμως, με αποτέλεσμα να είναι εκτεθειμένη σε κάθε είδους επιδρομές αλλοφύλων. Και για να αντιμετωπιστεί οποιαδήποτε εχθρική ενέργεια αποτελεσματικά, δημιουργήθηκε μια τεράστια έκταση μπροστά από το φρούριο η σημερινή πλατεία *σπιανάδα*. Το 1431 για πρώτη φορά εμφανίστηκαν Τούρκοι στο νησί και προσπάθησαν μάταια να το καταλάβουν.

Το φρούριο του Αγγελόκαστρου στην Κέρκυρα. Οι Βυζαντινές επάλξεις του Αγγελόκαστρου αντιστάθηκαν επιτυχώς στην Τουρκική πολιορκία του 1571

Το 1537 Τούρκοι υπό τον τρομερό αρχηγό του στόλου Βαρβαρόσσα κατέστρεψαν την πόλη εκτός των τειχών και ρήμαζαν την κερκυραϊκή ύπαιθρο παίρνοντας 20.000 αιχμαλώτους. Το 1571 επανέρχονται οι Τούρκοι και πολιορκούν με μανία την πόλη χωρίς τελικά αποτέλεσμα, αλλά κατέστρεψαν το νησί από άκρον εις άκρον. Ύστερα από αυτά τα γεγονότα η Βενετία τειχίζει τη νέα πόλη με το λεγόμενο *νέο φρούριο*, προσπαθώντας να προστατέψει το νησί από τις επιδρομές των Τούρκων.

Το 1716 οι Τούρκοι επανήλθαν με πολυπληθή στρατό να καταλάβουν το νησί, αλλά με την πολύ καλή άμυνα και με την εποπτεία του στρατάρχη *Σούλεμπουργκ* και αυτή η πολιορκία δεν έφερε για τους Τούρκους τα ποθητά αποτελέσματα. Η Βενετία, παρότι άφησε ανεξίτηλα τη σφραγίδα της στην Κέρκυρα, δεν κατάφερε να την προστατέψει επαρκώς, γιατί έζησε μεγάλες σφαγές και καταστροφές από τις επιδρομές των Τούρκων.

Ειδυλλιακή άποψη του λιμανιού περί τα τέλη του 19ου αιώνα. Περιοδικό Εστία του 1894.

Το 1797 ως το 1799 η Κέρκυρα πέρασε στα χέρια των Γάλλων. Κατόπιν πέρασε σε μια ιδιότυπη Ρωσοτουρκική κατοχή, κάτω από τη διοίκηση των Ρώσων, που ουσιαστικά σηματοδότησε την εμφάνιση του πρώτου ανεξάρτητου ελληνικού κράτους κατά τους νεότερους χρόνους. Μετά από πολλές συζητήσεις μεταξύ των Τούρκων και Ρώσων αποφάσισαν να ιδρυθεί η **Επτάνησος Πολιτεία**.

Το 1807 ως και το 1814 επέστρεψαν οι Γάλλοι του Ναπολέοντα στην Κέρκυρα και κατά την διάρκεια της παρουσίας τους έδωσαν χρώμα και μια αίσθηση γαλλική στη πόλη. Με την κατάρρευση των αυτοκρατορικών Γάλλων του Ναπολέοντα, αγγλικός στρατός καταλαμβάνει την Κέρκυρα το 1815 και παρέμειναν εκεί ως το 1864, οπότε το νησί ενσωματώθηκε στην Ελλάδα μαζί με τα άλλα Επτάνησα.

Κέρκυρα: Ποντικονήσι.

Πηγή: <http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1>

ΚΡΗΤΗ

Αρχική διοικητική διαίρεση Κρήτης κατά την Ενετοκρατία.

Η **Κρήτη** είναι το μεγαλύτερο νησί της Ελλάδας και το 5ο μεγαλύτερο στη Μεσόγειο. Πρωτεύουσα καθώς και μεγαλύτερη πόλη της είναι το Ηράκλειο. Η Κρήτη εδράζει περίπου 160 χλμ νότια της ελληνικής ηπειρωτικής χώρας εκτεινόμενη κατά διεύθυνση Ανατολή - Δύση, νότια του Αιγαίου πελάγους, του οποίου και αποτελεί το νότιο φυσικό όριο και βόρεια του Λιβυκού. Αποτελεί τμήμα της περιφερειακής διοίκησης της Ελλάδας και χωρίζεται σε τέσσερις περιφερειακές ενότητες: Ηρακλείου, Χανίων, Λασιθίου και Ρεθύμνου.

Στην Κρήτη άκμασε, περίπου από το 3000 π.Χ.-1.400 π.Χ., ένας από τους πρώτους πολιτισμούς της Ευρώπης, ο Μινωικός.

Η Κρήτη είναι το μεγαλύτερο νησί στην Ελλάδα και το δεύτερο μεγαλύτερο (μετά την Κύπρο) της ανατολικής Μεσογείου. Βρίσκεται στο νότιο άκρο του Αιγαίου πελάγους και καλύπτει μια περιοχή 8.336 km². Ο πληθυσμός της είναι 621.340 άνθρωποι (απογραφή 2011). Έχει μήκος 260 χλμ και ποικίλλει στο πλάτος με ένα μέγιστο 60 χλμ (από το ακρωτήριο Δίον έως το ακρωτήριο Λίθινο), σε ένα ελάχιστο 12 χλμ στον ισθμό Ιεράπετρας στην ανατολική Κρήτη. Η ακτογραμμή της παρουσιάζει βαθύ γεωγραφικό διαμελισμό, ο οποίος παρουσιάζει στην Κρήτη πάνω από 1.000 χλμ ακτών.

Το νησί είναι εξαιρετικά ορεινό και καθορίζεται από μια υψηλή σειρά βουνών που το διασχίζει την από τη δύση ως την ανατολή, διαμορφωμένη από τρεις διαφορετικές ομάδες βουνών. Αυτές είναι:

- τα Λευκά Όρη (2.452 μ).
- η οροσειρά Ίδη (Ψηλορείτης (35.18° B 24.82° A 2.456 μ).
- το όρος Δίκτη (2.148 μ).

Σ' αυτά τα βουνά οφείλεται η ύπαρξη στο νησί εύφορων οροπεδίων ο Ομαλός, η Νίδα και το οροπέδιο Λασιθίου, σπηλαίων όπως το Δικταίο και το Ιδαίο άντρο και φαράγγια όπως το διάσημο φαράγγι της Σαμαριάς, το φαράγγι Ίμπρου, το Κουρταλιώτικο φαράγγι, το Φαράγγι των Νεκρών στην Κάτω Ζάκρο Λασιθίου κ.α.

Τουρισμός

Η Κρήτη είναι ένας από τους δημοφιλέστερους ελληνικούς προορισμούς διακοπών. Το 15% των συνολικών αφίξεων, λιμένα και αερολιμένα, στη χώρα γίνονται μέσω της πόλης του Ηρακλείου. Το 2006 οι ναυλωμένες πτήσεις στο Ηράκλειο αριθμούσαν το 20% του συνόλου των πτήσεων ναύλωσης στη χώρα και συνολικά, περισσότεροι από δύο εκατομμύρια τουρίστες επισκέφθηκαν την Κρήτη κατά το έτος αυτό. Η αύξηση αυτή στον τουρισμό απεικονίζεται στον αριθμό κλινών των ξενοδοχείων, ο οποίος αυξήθηκε στην Κρήτη κατά 53% από το 1986 ως το 1991, ενώ το υπόλοιπο της Ελλάδας παρουσίαζε αύξηση των 25%. Η σημερινή τουριστική υποδομή στην Κρήτη εξυπηρετεί μεγάλο εύρος προτιμήσεων, από μεγάλα, πολυτελή ξενοδοχεία, με όλες τις προδιαγεγραμμένες εγκαταστάσεις (πισίνες, εγκαταστάσεις αθλητισμού και αναψυχής κλπ), έως μικρότερα ιδιόκτητα οικογένεια διαμερίσματα ή οργανωμένες κατασκηνώσεις. Η πρόσβαση των επισκεπτών στο νησί γίνεται αεροπορικώς μέσω του διεθνούς αερολιμένα στο Ηράκλειο και των κρατικών αερολιμένων στα Χανιά και στη Σητεία, ή ακτοπλοϊκώς στους λιμένες Ηρακλείου, Χανίων, Ρεθύμνου, Αγίου Νικολάου, Σητείας και Καστελίου Κισσάμου.

Μυθολογία

Η προέλευση της λέξης Κρήτη δεν έχει καθορισθεί με βεβαιότητα. Υπάρχουν διάφορες αντικρουόμενες ετυμολογίες, κατά τις οποίες μία από τις Εσπερίδες ονομαζόταν Κρήτη, όπως Κρήτη ονομαζόταν και η σύζυγος του βασιλιά Μίνωα, καθώς και μία από τις νύμφες που παντρεύτηκε ο Δίας Άμμων. Επίσης, ο Κρης, γιος του Δία και της νύμφης Ίδας θεωρείται να έχει δώσει το όνομα του στην Κρήτη, ειδικά αφού το υψηλότερο βουνό του νησιού φέρει το όνομα της μητέρας του.

Η Κρήτη, σύμφωνα με τη γνώμη πολλών ιστορικών, κατοικείται ήδη από την Παλαιολιθική εποχή και παρουσιάζει συνεχή ανθρώπινη παρουσία τα τελευταία 10 χιλιάδες χρόνια. Αν και ο Μινωικός πολιτισμός αναπτύχθηκε κυρίως στο Κρητικό και Αιγαιοπελαγίτικο έδαφος, η Κρήτη εμφανίζει ξεχωριστή θέση στην ελληνική μυθολογία και πρωταγωνιστεί στον ελληνικό πολιτισμό από τις απαρχές του.

Ο Δίας, ο πατέρας Θεών και ανθρώπων, κατά την αρχαία ελληνική μυθολογία, γεννήθηκε στο Δικταίο Άντρο. Αφού απήγαγε την Ευρώπη από τις ακτές της Φοινίκης, στο σημερινό Λίβανο, κατέφυγαν στην Κρήτη, όπου και συνενυρέθησαν. Ο μύθος τοποθετεί την πράξη κάτω από τον αιθαλή πλάτανο της Γόρτυνος, αρχαίας πρωτεύουσας του νησιού, αλλά και ολόκληρης της Κυρηναϊκής κατά το απόγειο της ακμής της επί Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Το δένδρο της Γόρτυνος διατηρείται ως τις μέρες μας ως ένας από τους ελάχιστους διασωθέντες αιθαλείς πλατάνους. Η Ευρώπη γέννησε τρεις γιους, τους Μίνωα, Ραδάμανθυ και Σαρπηδόνα. Ο βασιλιάς Μίνωας, αφού υπέταξε το νησί, παντρεύτηκε τη μάγισσα Πασιφάη, αδελφή της Καλυψώς και της Κίρκης, ομηρικών ηρωίδων της Οδύσσειας. Αφιέρωσε ναό στον Ποσειδώνα, θεό της θάλασσας, θυσιάζοντας προς τιμήν του έναν πελώριο λευκό ταύρο. Το ζώο, προσφορά στο Μίνωα από τον Ποσειδώνα, ήταν τόσο όμορφο που εκείνος αποφάσισε να το αντικαταστήσει και να θυσιάσει έναν υποδεέστερο ταύρο στην θέση του. Το μένος του Ποσειδώνα για την ιερόσυλη απόφαση του Μίνωα τον οδήγησε στο να καταραστεί την Πασιφάη να ερωτευθεί σφοδρά τον ταύρο. Εκείνη για να ικανοποιήσει τον πόθο της κρύφθηκε μέσα στο ξύλινο ειδώλιο αγελάδας, που κατασκεύασε ο αρχιτέκτονας Δαίδαλος και συνενυρέθηκε με το ζώο. Ο καρπός της πράξης, μισός άνθρωπος και μισός ταύρος, ήταν το μυθικό τέρας Μινώταυρος, το οποίο αμέσως μετά τη γέννησή του

φυλακίσθηκε στον Λαβύρινθο, που κατασκεύασε ο Δαίδαλος. Η πόλη της Αθήνας υποχρεώθηκε θεσμικά να στέλνει κάθε χρόνο 10 νέους και 10 νέες για να τρέφεται ο Μινώταυρος. Αργότερα, εξολοθρεύτηκε από τον Αθηναίο πρίγκηπα Θησέα, απαλλάσσοντας την Αθήνα από το βάρβαρο θεσμό.

Ιστορία

Νεολιθική περίοδος

Η καταγεγραμμένη ιστορία του νησιού ξεκινά κατά τη Νεολιθική περίοδο, κοντά στο 7000 π.Χ. Οι πρώτοι κάτοικοι φέρονται να έφθασαν στην Κρήτη από τη Μικρά Ασία ή τη Βόρεια Αφρική και να αναπτύχθηκαν αργά για τα επόμενα 3.000 χρόνια. Αρχικά καλλιέργησαν τη γη με πρωτόγονες μεθόδους, έμαθαν την εκτροφή των ζώων και σχηματίστηκαν οι πρώτοι οικισμοί. Ο πληθυσμός κατοικούσε σε λίθινα σπίτια και σπανιότερα σε σπηλιές, όπως μαρτυρούν ευρήματα στα σπήλαια της Ειλείθειας, του Στραβομύτη, του Ελληνοσπήλαιου κ.ά όπου έχουν βρεθεί όπλα, εργαλεία, αγγεία, λεπίδες και κοκκάλινοι ή λίθινοι πέλεκεις, όπως και αντικείμενα θρησκευτικής λατρείας αφιερωμένα στη θεά της γονιμότητας. Το νησί απομονωμένο, λόγω της φύσης της νεολιθικής οικονομίας, βασιζόταν στην αυτάρκεια και επιβίωνε χάρη στη γεωργία και την κτηνοτροφία. Με την πάροδο του χρόνου, η σχετικά πρωτόγονη αγγειοπλαστική εξελίχθηκε με τη χρήση της φωτιάς και βελτιώθηκε καλλιτεχνικά. Κατάλοιπα της συγκεκριμένης περιόδου έχουν ανευρεθεί στη Φαιστό, στην Κνωσό και στη Σητεία.

Προανακτορική περίοδος

Σύμφωνα με τον Άγγλο αρχαιολόγο Έβανς, γύρω στο 2600 π.Χ δύο φυλετικά στοιχεία εγκαταστάθηκαν στα παράλια της Κρήτης: Ένα πρωτολιθικό προερχόμενο από την Αίγυπτο και ένα από τη Μικρά Ασία. Οι Κρήτες, αρχικά, διατήρησαν τον παραδοσιακό τρόπο ζωής, γρήγορα όμως αφομοιώθηκαν με τα δύο νέα φύλα, όπως μαρτυρούν τα σχετικά ευρήματα. Με τη διάδοση της χρήσης του χαλκού αυξάνεται ο πληθυσμός του νησιού και αρχίζουν, γύρω στο 2000 π.Χ., οι πρώτες εμπορικές επαφές με τις γειτονικές περιοχές των Κυκλάδων, της Μικράς Ασίας και της Αιγύπτου, οι οποίες ευνοήθηκαν από την καίρια γεωγραφική θέση του νησιού και έθεσαν έτσι τις βάσεις της δημιουργίας του λαμπρού μετέπειτα Μινωϊκού πολιτισμού. Τα πρώτα αστικά κέντρα του νησιού σχηματίζονται κατά το 2000 π.Χ. γύρω από τα παλάτια των τοπικών αρχόντων στο κέντρο των διάφορων αγροτικών κοινωνιών και ο πλούτος ορίζεται από τα γεωργικά πλεονάσματα. Αυτού του είδους η κοινωνική οργάνωση διήρκεσε για μια περίοδο 600-700 χρόνων και ήκμασε κατά τη διάρκεια του Μινωϊκού πολιτισμού, στα μέσα της δεύτερης χιλιετίας προ Χριστού.

Ανακτορικές περιόδους και Μινωϊκός πολιτισμός

Κατά το 1900 π.Χ. χτίζονται στην Κρήτη τα πρώτα ανάκτορα, επακόλουθο της μεγάλης οικονομικής ανάπτυξης του νησιού. Σύμφωνα με τις αρχαιολογικές ανασκαφές, εκείνη την εποχή δημιουργούνται τα ανάκτορα της Κνωσού, της Φαιστού, των Μαλίων και της Κάτω Ζάκρου. Σημαντικό εύρημα της Παλαιοανακτορικής περιόδου θεωρείται ο δίσκος της Φαιστού (1700-1600 π.Χ.). Το τέλος της Παλαιοανακτορικής περιόδου θεωρείται πως επέφερε ο μεγάλος σεισμός του 1700 π.Χ. που προκάλεσε την καταστροφή των περισσότερων ανακτόρων.

Με την ανοικοδόμηση των ανακτόρων εγκαινιάζεται η Νεοανακτορική εποχή που θεωρείται ως η περίοδος της ακμής του Μινωϊκού πολιτισμού, κέντρο του οποίου ήταν η Κνωσός, 10 χλμ νότια του Ηρακλείου. Η Κνωσός βασίλευσε στην Κρήτη απόλυτα χωρίς κίνδυνο εσωτερικών ή εξωτερικών εισβολών, όπως καταμαρτυρά η παντελής έλλειψη οχυρωματικών έργων γύρω από το ανάκτορο. Τα παλάτια της Ζάκρου, των Μαλίων, της Φαιστού κ.α. ιδρύθηκαν ως τοπικά διοικητικά κέντρα και χρησιμοποιήθηκαν στον έλεγχο του εμπορίου μεταξύ Κνωσού και Κύπρου, ηπειρωτικής Ελλάδας και με τους υπόλοιπους εμπορικούς εταίρους. Τα αρχαιολογικά ευρήματα της συγκεκριμένης εποχής μας φανερώνουν πολλές πτυχές της οργάνωσης, της οικονομίας και της καθημερινότητας του νησιού, που διέφερε από πόλη σε πόλη. Κύρια ενασχόληση των κατοίκων αποτελούσε πρωτίστως η ναυτιλία και το εμπόριο, ενώ σε δεύτερη μοίρα πλέον είχαν περάσει η γεωργία, η κτηνοτροφία, η υφαντική και η κεραμική. Το μεγαλύτερο μέρος της εμπορικής κίνησης της Κρήτης συγκεντρωνόταν στα λιμάνια της Αγίας Τριάδας, των Μαλίων, της Φαιστού και της Αμνισού και τα προϊόντα μεταφέρονταν στο εσωτερικό της μέσω του πολύ καλά οργανωμένου οδικού δικτύου της εποχής.

Παλαιότερα πιστευόταν πως ο Μινωικός πολιτισμός έφτασε απρόοπτα στο τέλος του με την τελευταία μεγάλη έκρηξη του ηφαιστείου της Θήρας (Σαντορίνης). Η υπόθεση διατυπώθηκε για πρώτη φορά από τον Έλληνα αρχαιολόγο Σπύρο Μαρινάτο στη δεκαετία του 1930. Ο Μαρινάτος υποστήριξε ότι η καταστροφή της Κνωσού και της Φαιστού προκλήθηκε από πελώρια παλιρροϊκά κύματα και νέφη στάχτης που αποδυνάμωσαν σημαντικά την εσωτερική και εξωτερική οικονομία του νησιού. Η υπόθεση αυτή δεν είναι πια αποδεκτή σήμερα.

Αχαιοί

Πρώτοι οι Αχαιοί καταλαμβάνουν την Κνωσό εδραιώνοντας την κυριαρχία τους και ο ισχυρός σεισμός του 1380 π.Χ. εξαφανίζει, μαζί με το ανάκτορο της Κνωσού, τα τελευταία δείγματα Μινωϊκού πολιτισμού. Κατά το 1200 π.Χ., οι πηγές αναφέρουν ότι η Κρήτη διέθετε ισχυρό στόλο, ο οποίος λίμναζε και πραγματοποιούσε πειρατικές επιδρομές στην περιοχή της ανατολικής Μεσογείου. Παράλληλα η Κρήτη συμμετέχει στον Τρωικό Πόλεμο, με αρχηγό το βασιλιά Ιδομενέα, γιο του Δευκαλίωνα κι εγγονό του βασιλιά Μίνωα.

Δωριείς

Τον 10ο π.Χ. αιώνα, στην Κρήτη καταφθάνουν οι Δωριείς και εγκαθίστανται στις σημαντικότερες πόλεις του νησιού (Κνωσό, Φαιστό, Γόρτυνα, Τύλισο, Χερσόνησο, Κυδωνία κ.α.). Οι αυτόχθονες, γνωστοί και ως Ετεοκρήτες καταφεύγουν στις δυσπρόσιτες περιοχές της κεντρικής και ανατολικής Κρήτης, ενώ οι νέοι κάτοικοι εισάγουν στο νησί σειρά καινούργιων εθίμων (κάψιμο των νεκρών κ.ά) και νέων παραγωγικών μεθόδων, όπως η γενικευμένη χρήση του σιδήρου, ο οποίος πλέον χρησιμοποιείται, εκτός από την κατασκευή όπλων, και στην κατασκευή εργαλείων και διακοσμητικών αντικειμένων.

Με την επικράτηση των Δωριέων στην Κρήτη, θα κυριαρχήσει στην πολιτική ζωή της Κρήτης η ολιγαρχία και η τοπική κρητική κοινωνία θα αρχίσει να εμφανίζει σαφείς ομοιότητες με τη σπαρτιατική. Πάνω από 100 πόλεις-κράτη δημιουργούνται, με σημαντικότερες εκείνες της Γόρτυνος, της Φαιστού, της Κνωσού, της Ιεράπυτνας (σημερινή Ιεράπετρα) και της Κυδωνίας. Οι κοινωνικές ομάδες θα διαιρεθούν σε τέσσερις κατηγορίες: στους Δωριείς, στους Περίοικους, στους Μινωίτες και στους Αφαμιώτες ή Κλαρώτες (οι δυο τελευταίες περιελάμβαναν δούλους χωρίς πολιτικά δικαιώματα). Κατά τον 7ο π.Χ. αιώνα παρουσιάζεται άνηση στην πολιτιστική και

καλλιτεχνική δημιουργία της Κρήτης, η οποία όμως θα διαταραχθεί από τις εχθρικές επιδρομές που ακολουθούν.

Κλασική και Ελληνιστική περίοδος

Καθ' όλη τη διάρκεια της κλασικής περιόδου και ενώ στην ηπειρωτική Ελλάδα οι πόλεις εμπλέκονται σε αλλεπάλληλους πολέμους και προστριβές, οι πόλεις της Κρήτης θα παραμείνουν αμέτοχες, ακόμα και στις δυο μεγάλες συρράξεις της εποχής, τους Περσικούς Πολέμους και τον Πελοποννησιακό Πόλεμο. Κατά την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου καλλιιεργήθηκε έντονο φιλομακεδονικό ρεύμα στην Κρήτη. Το 216 π.Χ. οι Κρήτες ανακηρύσσουν το Μακεδόνα βασιλιά Φίλιππο Ε' προστάτη του νησιού, ενώ την ίδια εποχή είναι έκδηλη και η επιρροή των Πτολεμαίων. Σε μια προσπάθεια καταπολέμησης του φιλομακεδονικού ρεύματος της Κρήτης, η Σπάρτη έστειλε κατά του νησιού το ναύαρχο Αμφοτερό.

Αργότερα την Κρήτη μαστίζει ο Κρητικός Πόλεμος, ο οποίος έληξε με ήττα των φιλομακεδονικών πόλεων της Ιεράπυτνας και της Ολούντας απο την Κνωσό που συμμάχησε με τη Ρόδο και τη Ρώμη. Δέχτηκε επιδρομές από πειρατές της Κιλικίας και το 67 π.Χ., έπειτα από σκληρή διετή αντίσταση, κατελήφθη εξ ολοκλήρου από τους Ρωμαίους, με τελευταία πόλη να υποτάσσεται στις λεγεώνες την Ιεράπυτνα, υπό το πρόσχημα της υποστήριξης στον βασιλιά του Πόντου Μιθριδάτη.

Ρωμαιοκρατία

Με την κατάληψη του νησιού από τους Ρωμαίους ξεκινά μια μακρά περίοδος ειρήνης και ευημερίας στα πλαίσια της οποίας αναπτύχθηκαν εκ νέου οι πόλεις της Κυδωνίας, Κνωσού και Φαιστού. Ως διοικητικό κέντρο του νησιού ορίζεται η Γόρτυνα, η μόνη πόλη που δεν καταστράφηκε από τη ρωμαϊκή εισβολή, έχοντας συμμαχήσει με τους κατακτητές. Η παρουσία των Ρωμαίων δεν επηρέασε ουσιαστικά την καθημερινότητα των κατοίκων, οι οποίοι διατήρησαν τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα τους. Παράλληλα, το *Κοινόν των Κρητών* διατήρησε την ελεύθερη λειτουργία του. Οι Ρωμαίοι κατασκεύασαν σημαντικά δημόσια έργα, λείψανα των οποίων διασώζονται μέχρι σήμερα. Το 58 μ.Χ. η Κρήτη έρχεται σε επαφή με τον Χριστιανισμό χάρη στο μαθητή του Αποστόλου Παύλου, Τίτο.

Πρωτοβυζαντινή περίοδος

Με τη διάσπαση του Ρωμαϊκού Κράτους σε Ανατολικό και Δυτικό το 395, η Κρήτη περνά στο πρώτο, τη μετέπειτα Βυζαντινή αυτοκρατορία. Κατά τον 5ο αιώνα αρχίζει να εξαπλώνεται στη νήσο ο Χριστιανισμός και η επισκοπή της Κρήτης υπάγεται στο Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης και χτίζονται οι πρώτες μεγάλες εκκλησίες, με κυριότερη τη βασιλική του Αγίου Τίτου, που σώζεται μέχρι σήμερα στη Γόρτυνα.

Αραβοκρατία [Επεξεργασία]

Η **Κρήτη** εξακολουθεί να αποτελεί τμήμα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας μέχρι και το 823, όπου, επί αυτοκράτορα Μιχαήλ Τραυλού, οι Σαρακηνοί της Ισπανίας υπο την αρχηγία του Απόχασι επέδραμαν με 20 πλοία λεηλατώντας το νησί. Τη σθεναρότερη αντίσταση στους Σαρακηνούς κατακτητές επέδειξε η πρωτεύουσα Γόρτυνα. Το επόμενο έτος, ο Απόχας επανέρχεται με 40 πλοία, κατακτά εξ ολοκλήρου το νησί και ως νέα πρωτεύουσα οι Άραβες ορίζουν το νεόκτιστο Χάνδακα. Την κατάληψη της Κρήτης ακολούθησε η άγρια καταδίωξη του χριστιανικού πληθυσμού

με αποτέλεσμα σημαντική εθνολογική και θρησκευτική αλλοίωση. Αρκετοί ντόπιοι σφαγιάστηκαν, άλλοι θανατώθηκαν αρνούμενοι να εξισλαμιστούν, άλλοι εξισλαμίστηκαν δια της βίας, ενώ άλλοι κατέφυγαν για να γλιτώσουν στα ορεινά του νησιού. Έπειτα η Κρήτη εποικίστηκε από αρκετούς Άραβες.

Οι Βυζαντινοί επιχείρησαν επανειλημμένα να ανακτήσουν το νησί, το οποίο πλέον είχε μετατραπεί σε ορμητήριο πειρατών και σε σκλαβοπάζαρο, το 825-26, το 902 και το 949 διαδοχικά, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Ανακατάληψη Κρήτης από το Νικηφόρο Φωκά

Το 960 ο Νικηφόρος Φωκάς επέδραμε κατά της Κρήτης ελευθερώνοντας το νησί, αφού κατάφερε να αλώσει τον Χάνδακα, στον οποίο είχαν κλειστεί οι Άραβες. Περίπου 200.000 Άραβες υπολογίζεται ότι σκοτώθηκαν κατά τις μάχες και την άλωση του Χάνδακα, ενώ άλλοι τόσοι αιχμαλωτίστηκαν. Καθώς στα 136 χρόνια Αραβοκρατίας ο χριστιανικός πληθυσμός είχε συρρικνωθεί αισθητά και ελήφθησαν σημαντικά μέτρα για την αναζωπύρωσή του: Τα τζαμιά μετατράπηκαν σε εκκλησίες, πλήθος Κρήτες που είχαν εξισλαμισθεί με τη βία εκχριστιανίστηκαν και νέοι πληθυσμοί, Έλληνες ως επί το πλείστον, εγκαταστάθηκαν μαζί με ομάδες Σλάβων και Αρμενίων.

Το 1092, υποκινούμενη από τους Καρύτση και Ραψομμάτη, ξεσπάει εξέγερση στην Κρήτη, η οποία σύντομα κατεστάλη. Έπειτα νέοι άποικοι εμφανίζονται στο νησί, από τους οποίους προέρχονται μετέπειτα αριστοκρατικοί οίκοι του νησιού, όπως οι Φωκάδες, Καλλέργηδες, Μελισσηνοί, Βλαστοί κ.α.

Ενετοκρατία

Η Κρήτη το 1563. Ναυτικός χάρτης από τον Giorgio Calapoda (Παλάτι των Δόγηδων).

παλιός χάρτης της Κρήτης

Η Βυζαντινή περίοδος έλαβε οριστικά τέλος το 1204, με την πτώση της Κωνσταντινούπολης στις ορδές των Σταυροφόρων. Αρχικά την Κρήτη κατέλαβαν Γενουάτες, αλλά μετά από πόλεμο που διήρκεσε ως το 1211 το νησί περιέρχεται στους Ενετούς. Τα Χανιά, το Ρέθυμνο και το Ηράκλειο γίνονται ορμητήρια των Ενετών, οι οποίοι χτίζουν οχυρωματικά έργα που διασώζονται μέχρι σήμερα. Πρωτεύουσα του νησιού ήταν τότε το Ηράκλειο, που ονομαζόταν Χάνδακας, από το χαντάκι που περιέβαλλε τα τείχη της πόλης. Κατά τα χρόνια της Ενετοκρατίας σημειώθηκαν δεκάδες επαναστάσεις, με κυριότερες εκείνες των Αργυρόπουλων (1212), των Μελισσηνών (1230), των Χορτάσηδων και των Καλλέργηδων (1273) και την επανάσταση που σε συνεργασία με τους Βενετούς αποίκους του 1363 που οδήγησε στη δημιουργία του βραχύβιου κράτους της Δημοκρατίας του Αγίου Τίτου.

Οι τελευταίοι δύο αιώνες της βενετικής κατοχής χαρακτηρίζονται ως οι πλέον σκληρότεροι. Εν τούτοις, την ίδια περίοδο, η Κρήτη παρουσιάζει σημαντική πολιτιστική άνθηση. Ιδιαίτερα αναπτύχθηκε η κρητική λογοτεχνία και δημιουργήθηκαν μείζονα, παγκόσμια έργα της νεότερης ελληνικής λογοτεχνικής παραγωγής, όπως ο Ερωτόκριτος του Βιντσέντζου Κορνάρου και η Ερωφίλη του Γεώργιου Χορτάση.

Τουρκοκρατία.

Το 1645, με αφορμή την επίθεση πειρατών σε πλοίο με προσκυνητές, οι Οθωμανοί εκστράτευσαν κατά της Κρήτης. Τον Αύγουστο του ίδιου έτους κατέλαβαν τα Χανιά και κατά το επόμενο, το Ρέθυμνο. Ύστερα από 21 ετών διαρκή πολιορκία, ο Χάνδακας πέρασε και αυτός υπό οθωμανική κατοχή, το 1669 και το 1715 οι Βενετοί παραχώρησαν στους Τούρκους τα τελευταία φυλάκια που διατηρούσαν στο νησί. Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας ο Χριστιανισμός γνώρισε και πάλι απάνθρωπη καταπίεση. Ο Άγγλος περιηγητής Pisle που επισκέφθηκε την Κρήτη πριν από την Επανάσταση του 1821 αναφέρει οι Αιγύπτιοι που ασκούσαν την κατοχή της Κρήτης έσφαζαν, έκαιγαν, πωλούσαν Κρητικούς ως δούλους και τους ανάγκαζαν σε εξισλαμισμό. Παιδιά μικρότερα των 5 ή 10 ετών αναγκάζονταν να αλλάξουν θρησκεία με την πειθώ και τη βία. Ο Pisle αναφέρει ότι η Κρήτη υπέφερε χειρότερα από την υπόλοιπη Ελλάδα και διότι ήταν αποκομμένη γεωγραφικά αλλά και λόγω της γεναιότητας των Κρητών. Στις παραμονές της Επανάστασης του 1821, λόγω της Τουρκικής αποίκησης και των εξισλαμιστικών πρακτικών, Μουσουλμάνοι και Χριστιανοί υπολογίζονταν ως σχεδόν ίσοι πληθυσμιακά. Οι Κρήτες

επαναστάτησαν τον Ιούνιο του 1821. Από τα πρώτα θύματα της Επανάστασης ήταν ο επίσκοπος Κισσάμου Άνθιμος ο οποίος παραδόθηκε από τον διοικητή των Χανίων σε ισλαμικό όχλο και κατακρεουργήθηκε. Ακολούθησε σφαγή περίπου 30 χριστιανών στα Χανιά την 17η Ιουνίου 1821, κατά τη διάρκεια μουσουλμανικής θρησκευτικής εορτής. Με έγγραφο της 20 Μαΐου 1822 κηρύχθηκε η ίδρυση "Προσωρινής Πολιτείας της Κρήτης" και θεσπίστηκε ο καταστατικός της χάρτης. Μετά τις αρχικές επιτυχίες της επανάστασης και επειδή ο η Οθωμ. Αυτοκρατορία ήταν απασχολημένη με την Επανάσταση στην λοιπή Ελλάδα, κάλεσε βοήθεια από την Αίγυπτο, οπότε τον Μάιο του 1822 αποβιβάστηκε στρατός από τον Αιγυπτιακό στόλο. Η επανάσταση στην Κρήτη συνεχίστηκε αμείωτη και σχεδόν κατεστάλη το 1824. Ακολούθησαν σκληρά αντίποινα κατά των Κρητών με σφαγές και λοιπές βιαιοπραγίες (Τσοκόπουλος, σελ. 10 κ.ε.) (Ζαμπέλιος, σελ. 410 κ.ε.). Έγινε νέα κήρυξη επανάστασης τον Ιούλιο του 1825 όταν επανήλθαν Κρήτες από την Ελλάδα και κατέλαβαν το φρούριο της Γραμβούσας. Το 1830, ενώ σχεδόν ολόκληρη η Κρήτη βρισκόταν στα χέρια των επαναστατών, υπογράφηκε το Πρωτόκολλο του Λονδίνου το οποίο άφηνε τη νήσο εκτός του ανεξάρτητου Ελληνικού κράτους. Ευρωπαϊκός στόλος υποχρέωσε τους Κρήτες να αποδεχθούν τη συμφωνία. Ο Σουλτάνος παρεχώρησε την Κρήτη στον αντιβασιλέα Μεχμέτ Αλή της Αιγύπτου αντί 20 εκατομμυρίων γροσίων. Έτσι η Κρήτη έπεσε σε Αιγυπτιακή κατοχή έως το 1840, οπότε μετά από αποτυχημένη επανάσταση του Μεχμέτ Αλή κατά του Σουλτάνου, η Κρήτη ήλθε και πάλι υπό Οθωμανική κατοχή. Οι Κρητικοί μη αντέχοντας την Τουρκική κατοχή επαναστάτησαν επανειλημμένα με κυριότερες επαναστάσεις το 1841, το 1858, το 1866-1869 και το 1897-1898. Τελικά, το 1897, μετά τη δολοφονία του Βρετανού πρόξενου στα Χανιά και μερικών προξενικών φρουρών από τις τουρκικές αρχές, στόλοι της Βρετανίας, της Γαλλίας, της Ρωσίας και της Ιταλίας κατέπλευσαν στην Κρήτη θέτοντας τέλος στην Οθωμανική κυριαρχία.

Η Κρητική νήσος ανακηρύχθηκε ως αυτόνομο κράτος με το όνομα «Κρητική Πολιτεία», υπό τη διοίκηση του Πρίγκιπα Γεωργίου της Ελλάδας. Κήρυξε την ένωσή της με την Ελλάδα και κατήργησε την αρμοστεία στις 12 Οκτωβρίου 1908 (στις 25 Οκτωβρίου με το νέο ημερολόγιο) μετά την αποδοχή των Κρητών βουλευτών από την Ελληνική βουλή και την ανάληψη καθηκόντων διοίκησης από τον Στέφανο Δραγούμη ως γενικό διοικητή, όντας απεσταλμένος από την Ελλάδα.^{[10][11]} και αναγνωρίστηκε τελικώς η ένωση με την υπόλοιπη χώρα από τις υπόλοιπες χώρες με τη Συνθήκη του Λονδίνου μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους του 1912-13. Υπολογίζεται πως κατά την ένωση οι Έλληνες αποτελούσαν το 90% των κατοίκων της Κρήτης.

Ο εξισλαμισμός των Κρητών.

Μετά την κατάληψη από τους Οθωμανούς οι τοπικοί υπάλληλοι και διοικητές άρχισαν να επιβάλλουν βαρεία φορολογία στους Κρήτες, παρ' όλο που τα σουλτανικά διατάγματα πρόβλεπαν το αντίθετο. Ταυτόχρονα οι Οθωμανοί καταπίεζαν με κάθε τρόπο τον χριστιανικό πληθυσμό, απάγοντας και κακοποιώντας τις γυναίκες, φονεύοντας, απαιτώντας χρήματα και εμποδίζοντας την τέλεση των θρησκευτικών καθηκόντων. Λόγω αυτής της βίας πλείστοι χριστιανοί αναγκάστηκαν να ασπασθούν τον ισλαμισμό, ώστε να περισώσουν την περιουσία τους και την οικογενειακή τους τιμή. Ο Γάλλος βοτανολόγος και περιηγητής Tournefort που επισκέφθηκε την Κρήτη το 1700 αναφέρει ότι "όλοι οι μουσουλμάνοι κάτοικοι είναι εξωμότες (μπουρμά) ή τέκνα εξωμοτών". Η τουρκική λέξη "μπουρμά" σημαίνει "αυθάδης, θρασύς" και έτσι ονόμαζαν οι Τούρκοι τους εξωμότες γιατί από τον υπερβάλλοντα ζήλο του νεοφώτιστου φέρονταν χειρότερα προς τους Χριστιανούς απ' ό,τι οι Τούρκοι. Ο Πουκεβίλ εκτιμά ότι περίπου 60.000 άλλαξαν θρήσκευμα μέσα στην πρώτη δεκαετία από την Οθωμανική κατάκτηση. Πολλοί από αυτούς που εξισλαμίζονταν τηρούσαν μόνο επιφανειακά τη μουσουλμανική θρησκεία, ενώ διατηρούσαν ακόμα και το χριστιανικό τους όνομα. Όσοι παρέμεναν κρυπτοχριστιανοί γνωρίζονταν μεταξύ τους και

συνεννοούντο με μυστικότητα, ενώ έκαναν κρυφά βαπτίσεις, γάμους και άλλες χριστιανικές τελετές. Πολλοί συν τω χρόνω εθίστηκαν στον τρόπο ζωής των Τούρκων και εξισλαμίστηκαν πλήρως. Άλλοι διατήρησαν το χριστιανικό θρήσκευμα, όπως η μεγάλη οικογένεια των Κουρμούληδων που προσέφεραν πολλά στον αγώνα για την απελευθέρωση. Αναφέρεται ότι ολόκληρα χωριά του Σελίνου και Μονοφατσίου, οι κάτοικοι μαζί με τους ιερείς, πήγαιναν στα Χανιά ή το Ηράκλειο και δήλωναν ότι ασπάζονται τον Μωάμεθ. Μερικές φορές η προσέλευση ήταν τόσο μαζική ώστε οι ιμάμηδες δεν προλάβαιναν να τελέσουν τις σχετικές τελετές και αρκούνταν στη φράση: "*Αϊντε, Τούρκος*" (Ζαμπέλιος, σ. 287, 288). Το 1855 με σουλτανικό φερμάνι επιβλήθηκε ο σεβασμός όλων των θρησκειών στην Αυτοκρατορία και τότε πολλοί Κρητικοί που είχαν επιφανειακά εξισλαμισθεί επανήλθαν στον Χριστιανισμό.

Πηγές:

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CF%81%CE%AE%CF%84%CE%B7>

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%81%CF%87%CE%B5%CE%AF%CE%BF:Cr%C3%A8tevn%C3%A9nitienne.gif>

ΘΡΑΚΗ

Γεωγραφικό διαμέρισμα Θράκης στην Ελλάδα.

Θράκη: Ιστορική και γεωγραφική περιοχή και τα σύγχρονα σύνορα Ελλάδας, Βουλγαρίας, Τουρκίας.

Η **Θράκη** είναι μια ιστορική και γεωγραφική περιοχή των Βαλκανίων στη νοτιοανατολική Ευρώπη. Σήμερα το όνομα Θράκη υποδηλώνει μια περιοχή που εκτείνεται στη νότια Βουλγαρία (βόρεια Θράκη), τη βορειοανατολική Ελλάδα (δυτική Θράκη), και την ευρωπαϊκή Τουρκία (Ανατολική Θράκη). Η περιοχή που ανήκει στην Ελλάδα υπάγεται διοικητικά στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Σύνορα της Θράκης σε τρεις θάλασσες: η Μαύρη Θάλασσα, το Αιγαίο και η Προποντίδα. Στην Τουρκία, καλείται επίσης Ρούμελη.

Τα ιστορικά όρια της Θράκης ποικίλουν. Η αρχαία Θράκη (δηλ. το έδαφος όπου ζούσαν οι θρακικές φυλές) συμπεριελάμβανε την σημερινή Βουλγαρία, την ευρωπαϊκή Τουρκία, τη βορειοανατολική Ελλάδα και τμήματα της ανατολικής Σερβίας και της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Τα όριά της ήταν μεταξύ του ποταμού Δούναβη στο Βορρά και του Αιγαίου στο νότο, στην ανατολή η Μαύρη Θάλασσα και η Προποντίδα (Θάλασσα του Μαρμαρά) και στη δύση οι ποταμοί Αξιός και Μοράβας. Η ρωμαϊκή επαρχία της Θράκης ήταν κάπως μικρότερη, έχοντας τα ίδια ανατολικά και νότια θαλάσσια όρια, και σύνορα στο Βορρά ως το όρος Αίμος. Η ρωμαϊκή επαρχία επεκτείνονταν στα δυτικά μέχρι τον ποταμό Νέστο.

Ιστορία

Στην Ελληνική Μυθολογία

Κατά την ελληνική μυθολογία, υπήρξε ένας προπάτορας που λεγόταν Θραξ και ήταν γιος του θεού του πολέμου Άρη. Ο θεός Άρης λεγόταν ότι διέμενε στη Θράκη. Σε μια άλλη εκδοχή και σύμφωνα με τον Ευριπίδη (στο έργο του *Των Θρακών οι χρυσές ασπίδες*) αναφέρει ότι το όνομα του Άρη ήταν Θράξ, ο οποίος ήταν ο προστάτης των Θρακών και του οποίου η χρυσή ασπίδα φυλασσόταν στο ναό του στη Βιστονίδα της θράκης. Στην ελληνική μυθολογία η Θράκη ήταν κόρη του Ωκεανού και της Παρθενόπης, αδελφή της Ευρώπης.

Οι Θράκες εμφανίζονται στην Ιλιάδα του Ομήρου ως σύμμαχοι των Τρώων με αρχηγούς τον Ακάμα και τον Πήρο ή Πήρρο. Αργότερα στη Ιλιάδα έκανε την εμφάνιση του και ένας άλλος βασιλιάς, ο Ρήσος, ο οποίος σκοτώθηκε μετά από νυχτερινή επιδρομή που έκανε ο Διομήδης και ο Οδυσσέας στο στρατόπεδο των Τρώων. Ένας άλλος μυθολογικός βασιλιάς των Θρακών ήταν ο Κισσεύς, ο οποίος ζούσε στη δυτική τότε Θράκη και μετέπειτα Μακεδονία, ο οποίος ήταν πατέρας του Τρώα πρεσβύτερου Αντήνορα. Ας σημειωθεί εδώ ότι η Ομηρική Θράκη εκτεινόταν ως τον Αξιό ποταμό δυτικά, τον Ελλήσποντο και την Μαύρη Θάλασσα ανατολικά. Βόρεια εκτεινόταν μέχρι και τη σημερινή Σερβία και ολόκληρη τη Βουλγαρία.

Η ελληνική μυθολογία είναι γεμάτη από Θράκες βασιλείς όπως οι: Διομήδης των Θρακών, Τηρέας, Λυκούργος, Φινέας, Εύμολπος, Πολυμνήτωρ, Οίαγρος (πατέρας του Ορφέα) και άλλοι. Επίσης η φυλή που ο Όμηρος καλούσε Θράκες περιλάμβανε πολλές φυλές, διότι η αρχαία Θράκη ήταν τόπος διαμονής φυλών όπως οι Ηδωνοί που ζούσαν στην περιοχή μεταξύ των ποταμών Στρυμόνα και Νέστου, οι Βισάλτες που ζούσαν στην περιοχή μεταξύ των ποταμών Αξιού και Στρυμόνα, οι Κίκονες στην περιοχή της σημερινής Ροδόπης, οι Βίστωνες, οι Δόβηρες, οι Μύγδονες, οι Σάτραι, οι Αψίνθιοι και πολλοί άλλοι.

Αρχαϊκή και κλασική περίοδος

Η Θράκη, Μακεδονία, Ιλλυρία, και Δακία κατά την κλασική εποχή.

Θράκας πελταστής του 5-4 αιώνα π.χ.

Οι Θρακικές φυλές πριν την ρωμαϊκή κατάκτηση.

Ο ιθαγενής πληθυσμός της Θράκης ήταν μια ινδο-ευρωπαϊκή φυλή που καλούνταν Θράκες. Από νωρίς δέχτηκαν την πολιτιστική επιρροή των Ελλήνων διατηρώντας όμως για πολύ καιρό τη γλώσσα και τον πολιτισμό τους. Καθώς δε μιλούσαν Ελληνικά, θεωρούνταν από τους Έλληνες βάρβαροι. Οι πρώτες ελληνικές αποικίες στη Θράκη ιδρύθηκαν τον 6ο αιώνα π.Χ..

Η Θράκη νότια του Δούναβη (εκτός από την περιοχή των Βησσών), για μισό αιώνα ήταν προσαρτημένη στην Περσία από τον Δαρείο Α', που πραγματοποίησε εκστρατεία στην περιοχή από το 513 π.Χ. έως το 512 π.Χ.. Η Θράκη κατακτήθηκε από τον Φίλιππο Β' της Μακεδονίας κατά τον 4ο αιώνα π.Χ. και ανήκε στο βασίλειο της Μακεδονίας για ενάμιση αιώνα. Μετά τον Γ' Μακεδονικό Πόλεμο, η Θράκη έγινε χώρα υποτελής στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Το 279 π.Χ. Κέλτες εισέβαλαν στη Μακεδονία, τη Νότια Ελλάδα, και τη Θράκη και, ενώ εκδιώχθηκαν γρήγορα από την νότια Ελλάδα και τη Μακεδονία, παρέμειναν στη Θράκη έως το τέλος του αιώνα.

Θρησκεία - Πολιτισμός

Η θρησκεία των Θρακών επικεντρώνεται γύρω από τη ζωή, το θάνατο και τη γονιμότητα. Οι Θράκες, εκτός των άλλων θεών των Ελλήνων, λάτρευαν περισσότερο τον Διόνυσο, στον οποίο πρόσφεραν θυσίες και έκαναν πολυήμερες γιορτές, ενώ αρκετοί αρχαίοι ιστορικοί αναφέρονται και στα Διονύσια μυστήρια. Σημαντικότερα από αυτά τα μυστήρια ήταν τα Καβείρια, τα οποία τελούσαν οι Κάβειροι, λαός που ζούσε στη σημερινή Ροδόπη και στη νήσο Σαμοθράκη. Πολλά φαλλικά σύμβολα βρέθηκαν κατά τις σύγχρονες ανασκαφές, τα οποία μαρτυρούν τη λατρεία αυτών των συμβόλων, η οποία προερχόταν από τη θρησκευτική λατρεία για τη γονιμότητα. Επίσης ο μυθικός ποιητής Ορφείας, αλλά και θεός της ποίησης των αρχαίων Ελλήνων, λατρευόταν και αυτός από τους αρχαίους λαούς της Θράκης.

Ο πολιτισμός των αρχαίων Θρακών, όπως περιγράφεται από πολλούς ιστορικούς αλλά και από τα ευρήματα των ανασκαφών, αναφέρεται σε ένα λαό με πολλές φυλές, όπως αναφέρεται και στην παραπάνω ενότητα για τη μυθολογική Θράκη. Συγκεκριμένα ο Ηρόδοτος (Βιβλίο 5) τους αποκαλεί το δεύτερο πολυπληθέστερο λαό (μετά τους Ινδούς) στον τότε γνωστό κόσμο γι' αυτόν και ο πιο ισχυρός από όλους, αν υπολογίσουμε όλες τις φυλές ενωμένες.

Κατά την κλασική περίοδο, οι Θράκες ήταν διαιρεμένοι σε πολυάριθμες φυλές. Ισχυρά βασίλεια παρέμειναν αυτά των Οδρυσών και της Δακίας. Αυτή την περίοδο (5ος - 4ος αιώνας π.Χ.), οι Θράκες ήταν περιζήτητοι από τις ελληνικές πόλεις-κράτη ως μισθοφόροι πελταστές. Οι πελταστές ήταν εξοπλισμένοι με την *πέλτη*, δηλ. μικρή ασπίδα η οποία είχε μία εσοχή σαν μισοφέγγαρο, και τρία ακόντια, τα οποία κρατούσαν το ένα στο ένα χέρι και τα άλλα δύο στο άλλο χέρι μαζί με την ασπίδα.

Στο κείμενο του έργου "Αχαρνής" του Αριστοφάνη αναφέρεται ότι οι απεσταλμένοι του βασιλιά Θράκης Σιτάλκη στην Αθήνα ήταν Ιουδαίοι.

Ρωμαϊκή κυριαρχία

Η ρωμαϊκή επαρχία της Θράκης.

Το 46 μ.Χ. η Θράκη γίνεται ρωμαϊκή επαρχία, μετά από μακρά αντίσταση των Θρακών. Λόγω του ότι οι Θράκες ήταν επιδέξιοι και άφοβοι πολεμιστές, έγιναν επιθυμητοί και σεβαστοί μονομάχοι. Αυτός ο τύπος μονομάχου ονομαζόταν και *Θραξ*. Ο γνωστός μονομάχος και αρχηγός των σκλάβων Σπάρτακος καταγόταν από τη Θράκη.

Βυζαντινή περίοδος

Κατά τη βυζαντινή περίοδο, η Θράκη αναβαθμίζεται σημαντικά. Η νέα πρωτεύουσα του κράτους, Κωνσταντινούπολη, βρίσκεται στην περιοχή της Θράκης. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη συρροή πολλών ατόμων (αστυφιλία) στην περιοχή, προς αναζήτηση καλύτερης ζωής και το κέντρο του ελληνικού πολιτισμού μετατοπίζεται από την Αθήνα στην Κωνσταντινούπολη. Μερικοί από τους βυζαντινούς αυτοκράτορες κατάγονταν από τη Θράκη, όπως ο Ιουστίνος και ο ανιψιός και διάδοχός του Ιουστινιανός. Φυσικά πρόκειται για μία αυτοκρατορία που κυρίως στηρίζει τη συνεκτικότητά της στη θρησκεία και στη γλώσσα και όχι στον ελληνικό πολιτισμό. Όμως στην καθημερινότητα των απλών ανθρώπων πολλά από τα ήθη και έθιμά τους προέρχονται από τον ελληνικό πολιτισμό εμπλουτισμένα με τη χριστιανική θρησκεία, όπως του κιοπέκ μπέη, του καλόγερου, τα αναστενάρια κ.α. Στα βυζαντινά χρόνια έχουμε και τις συγκρούσεις με τα σλαβικά φύλα, καθώς και με το αλταϊκό φύλο των Βουλγάρων, τα οποία θα δημιουργήσουν ισχυρά ρήγματα στην πυκνότητα του ντόπιου πληθυσμού.

Μεσαιωνική και Οθωμανική περίοδος

Η κατάκτηση της περιοχής της Θράκης από τους Τούρκους πραγματοποιήθηκε νωρίτερα από την άλωση της Πόλης. Καθ' όλη τη διάρκεια της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, οι Οθωμανοί διέκριναν τους υπηκόους σε μουσουλμάνους και μη μουσουλμάνους, δίνοντας φυσικά περισσότερα προνόμια στους μουσουλμάνους, ως πολίτες πρώτης κατηγορίας. Σαν παράδειγμα των μέτρων που έλαβαν οι Οθωμανοί μπορούμε να αναφέρουμε το παιδομαζώμα και το χαράτσι ή κεφαλικό φόρο. Σε αυτήν την ιστορική φάση αρκετοί Θρακικοί πληθυσμοί έγιναν μουσουλμανικοί, είτε λόγω των παραπάνω κινήτρων είτε λόγω μίας μουσουλμανικής συγκρητιστικής αίρεσης, των κιζιλμπασήδων, η οποία φέρει αρκετά κοινά στοιχεία με το χριστιανισμό. Κάποια χρόνια αργότερα άλλαξε η πολιτική του Οθωμανικού κράτους λαμβάνοντας ηπιότερα μέτρα, καθώς ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού είχαν γίνει ήδη μουσουλμάνοι και με αυτό τον τρόπο δεν πλήρωναν φόρο, μειώνοντας κατά πολύ τα έσοδα του κράτους. Παράλληλα έχουμε και μεταφορές άλλων εθνοτήτων όπως Τσιγγάνους, Αρμένιους και Εβραίους. Οι Εβραίοι και οι Τσιγγάνοι βρίσκονταν κυρίως στο Διδυμότειχο και την

Κομοτηνή. Παράλληλα έχουμε και μεταναστεύσεις ελληνικών φύλων προς τη Θράκη όπως Ηπειρώτες, Θεσσαλούς, Μακεδόνες και Πελοποννησίους. Παρακάτω αναφέρονται χαρακτηριστικά ονόματα χωριών:

- Πελοπόννησος: Καρυωτή, Μάνη, Ποιμενικόν, Σκουρτοχώρι (Σιτοχώρι), Παταγή, Αμπελάκια, Στέρνα, Κουφόβουνο, Βρυσικά, Ασπρονέρι, Ασβεστάδες, Κυανή.
- Ήπειρος: Ελληνοχώρι(πιθανώς αναμεμιγμένο με Βούλγαρους, γιατί το τουρκικό του όνομα στα ελληνικά ήταν Βουλγαροχώρι), Παληούρι, Μεταξάδες, Πάδη (Λάδη), Χιονάδες, Δοξαπάρα, Χανδράς, Σουφλί.

Οι ελληνικοί αυτοί πληθυσμοί απορροφήθηκαν από τον ντόπιο ελληνικό πληθυσμό, με αποτέλεσμα να θεωρούνται σήμερα Θρακιώτες.

Σύγχρονη εποχή

Με τη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου το 1878 ιδρύθηκε η "Μεγάλη Βουλγαρία", η οποία κάλυπτε το μεγαλύτερο μέρος της Θράκης. Με την αναθεώρηση της Συνθήκης από το Συνέδριο του Βερολίνου η εδαφική έκταση της αυτόνομης Βουλγαρίας περιορίστηκε και η βόρεια Θράκη έγινε ξεχωριστό κράτος, υποτελές στον Σουλτάνο, με το όνομα "Ανατολική Ρωμυλία". Η υπόλοιπη Θράκη παρέμεινε υπό οθωμανική κυριαρχία. Το 1886, μέσω πραξικοπήματος, η Ανατολική Ρωμυλία ενώθηκε με το βουλγαρικό κράτος. Με τους Βαλκανικούς Πολέμους του 1912-1913 η Δυτική Θράκη προσαρτήθηκε στη Βουλγαρία, ενώ η Ανατολική, συμπεριλαμβανομένης και της Αδριανουπόλεως, παρέμεινε στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Η Συνθήκη του Νεϊγύ το 1919 απέδωσε το μεγαλύτερο μέρος της Δυτικής Θράκης στην Ελλάδα, ενώ με τη Συνθήκη των Σεβρών και η Ανατολική Θράκη ως τις Μέτρες περιήλθε στην Ελλάδα. Όμως μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή ο ελληνικός στρατός αναγκάστηκε να εκκενώσει την Ανατολική Θράκη και να υποχωρήσει πέραν του Έβρου. Η συγκεκριμένη κατάσταση παγιώθηκε με την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάννης που οριστικοποίησε τα σημερινά ελληνοτουρκικά σύνορα.

Οι μεγαλύτερες πόλεις σε πληθυσμό	
1. Κωνσταντινούπολη (ευρωπαϊκό μέρος)	8.232.849
2. Φιλιππούπολη	338.153
3. Βάρνα	334.870
4. Τυρολόη	206.134
5. Πύργος	200.271
6. Αδριανούπολη	141.570
7. Ραιδεστός	140.535
8. Στάρα Ζαγορά (Βερόη)	138.272
9. Αρκαδιούπολη	100.412
10. Τσερκέζκιοϊ	69.875
11. Σήλγυμνος (Σλίβεν)	91.620
12. Χάσκοβο	76.397
13. Υάμπολη	74.132
14. Παζαρτζίκι	71.979

15. Σαράντα Εκκλησιές	64.265
16. Κεσσάνη	54.314
17. Στενήμαχος	50.846
18. Αλεξανδρούπολη	48.885
19. Καζανλούκι	47.325
20. Ξάνθη	45.111
21. Κάρτζαλι	43.880
22. Κομοτηνή	43.326
23. Ντιμίτροβγκραντ	38.785
24. Σμόλυαν	30.642
25. Βέλινγκραντ	23.479
26. Νόβα Ζαγόρα	23.325
27. Σχολάρι (Σαράι)	21.784
28. Αετός	20.930
29. Περιστέρα	19.288
30. Χαρμανλί	18.360
31. Κάρνομπατ	18.214
32. Σβίλενγκραντ	18.005
33. Παναγιούριστα	17.675
34. Τσιρπάν	16.133
35. Νέα Ορεστιάδα	15.240
36. Βιζύη	12.196

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%98%CF%81%CE%AC%CE%BA%CE%B7>

[https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%98%CF%81%CE%AC%CE%BA%CE%B7_\(%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%BC%CE%AD%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%B1\)](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%98%CF%81%CE%AC%CE%BA%CE%B7_(%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%BC%CE%AD%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%B1))

Νησιά Αιγαίου Πελάγους

Περιλαμβάνονται τα ελληνικά νησιά του [Αιγαίου](#) ανά [περιφέρεια](#):

- [Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης](#)
 - Νησιωτικό σύμπλεγμα [Βορειοανατολικού Αιγαίου](#)
 - [Θάσος](#)
 - [Σαμοθράκη](#)
- [Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας](#)
 - Νησιά Χαλκιδικής
 - [Αμμουλιανή](#)
 - [Διάπορος](#)
- [Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου](#)
 - Νησιωτικό σύμπλεγμα [Βορειοανατολικού Αιγαίου](#)
 - [Λέσβος](#)
 - [Χίος](#)
 - [Σάμος](#)
 - [Λήμνος](#)
 - [Ικαρία](#)
 - [Άγιος Ευστράτιος](#)
 - [Ψαρά](#)

- [Φούρνοι](#)
- [Οινούσες](#)
- [Θύμaina](#)
- [Αντίψαρα](#)
- [Πασάς](#)
- [Άγιος Μηνάς](#)
- [Περιφέρεια Θεσσαλίας](#)
 - ο Νησιωτικό σύμπλεγμα [Βορείων Σποράδων](#)
 - [Σκύρος](#)
 - [Σκόπελος](#)
 - [Αλόνησος](#)
 - [Σκιάθος](#)
 - [Κυρά Παναγιά](#)
 - [Περιστέρα](#)
 - [Γιούρα](#)
 - [Σκάντζουρα](#)
 - [Βαλάξα](#)
 - [Πιπέρι](#)
 - [Σκυροπούλα](#)
 - [Σαρακηνό](#)
 - [Τσουγκριά](#)
 - [Ψαθούρα](#)
- [Περιφέρεια Αττικής](#)
 - ο Νησιωτικό σύμπλεγμα [Νησιών Αργοσαρωνικού](#)
 - [Σαλαμίνα](#)
 - [Αίγινα](#)
 - [Ύδρα](#)
 - [Πόρος](#)
 - [Σπέτσες](#)
 - [Δοκός](#)
 - [Αγκίστρι](#)
 - [Άγιος Γεώργιος](#)
 - [Σπετσοπούλα](#)
 - [Ψυτάλεια](#)

- [Κύθηρα](#)
- [Αντικύθηρα](#)

- Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου
 - ο Νησιωτικό σύμπλεγμα Κυκλάδων
 - Νάξος
 - Άνδρος
 - Πάρος
 - Τήνος
 - Μήλος
 - Κέα
 - Αμοργός
 - Ίος
 - Κύθνος
 - Μύκονος
 - Σύρος
 - Θήρα (Σαντορίνη)
 - Σέριφος
 - Σίφνος
 - Σίκινο
 - Ανάφη
 - Κίμωλος
 - Αντίπαρος
 - Φολέγανδρος
 - Μακρόνησος
 - Ηράκλεια
 - Γυάρος
 - Πολύαιγος
 - Κέρος
 - Ρήνεια
 - Δονούσα
 - Θηρασία
 - Αντίμηλος
 - Δεσποτικό
 - Σχοινούσα
 - Κουφονήσια
 - Δήλος

- Νησιωτικό σύμπλεγμα [Δωδεκανήσων](#)
 - [Ρόδος](#)
 - [Κάρπαθος](#)
 - [Κως](#)
 - [Κάλυμνος](#)
 - [Αστυπάλαια](#)
 - [Κάσος](#)
 - [Τήλος](#)
 - [Σύμη](#)
 - [Λέρος](#)
 - [Νίσυρος](#)
 - [Πάτμος](#)
 - [Χάλκη](#)
 - [Σαριά](#)
 - [Λειψοί](#)
 - [Ψέριμος](#)
 - [Αγαθήνησι](#)
 - [Λέβιθα](#)
 - [Καστελόριζο \(ή Μεγίστη\)](#)
 - [Σύρνα](#)
 - [Αλιμιά](#)
 - [Αρκοί](#)
 - [Γυαλί](#)
 - [Νίμος](#)
 - [Τέλενδος](#)
 - [Φαρμακονήσι](#)
 - [Κίναρος](#)
 - [Αρμάθια](#)
 - [Καλόλιμνος](#)

Άλλες περιφέρειες στις οποίες νησιά βρέχονται από το Αιγαίο.

- [Περιφέρεια Κρήτης](#)
 - [Κρήτη](#)
 - [Γαύδος](#)
 - [Δία](#)
 - [Χρυσή](#)
 - [Κουφονήσι Λασιθίου](#)
 - [Σπιναλόγκα](#)
- [Περιφέρεια Πελοποννήσου](#)
 - [Ελαφώνησος](#)
- [Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας](#)
 - [Εύβοια](#)
 - [Μεγαλόνησος Πεταλιών](#)
 - [Χερσονήσι](#)
 - [Στύρα](#)

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9D%CE%B7%CF%83%CE%B9%CE%AC_%CE%91%CE%B9%CE%B3%CE%B1%CE%AF%CE%BF%CF%85_%CE%A0%CE%B5%CE%BB%CE%AC%CE%B3%CE%BF%CF%85%CF%82

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ.

Δεν είναι μυστικό ότι η Ελλάδα διανύει δύσκολες στιγμές. Οι ειδήσεις συνεχώς μεταδίδουν , νέα για την καταστροφική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, παρουσιάζουν σκηνές από μαζικές διαμαρτυρίες. Ως εκ τούτου, λογικά τίθεται το ερώτημα εάν πωλούνται τα ακίνητα σε αυτή την κατάσταση. Θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε σε ερωτήσεις - ανησυχίες των δυνητικών αγοραστών.

Έχει νόημα η αγορά της ακινητής περιουσίας σήμερα ή είναι καλύτερα να περίμενει κανείς μέχρι να πέσουν οι τιμές ;

Όλα εξαρτώνται από το σκοπό της επένδυσής σας. Αν θέλετε να αγοράσετε ένα σπίτι με σκοπό σε ένα ή δύο χρόνια να το πουλήσετε αποκομίζοντας κέρδη , τότε ίσως η Ελλάδα δε συγκαταλέγεται στις καλύτερες επιλογές . Κατά τους προσεχείς μήνες οι τιμές θα είναι ασταθείς - δηλαδή έχουν την ίδια πιθανότητα είτε να πέσουν κατά 5-10% είτε, αντιθέτως, να εκτιναχθούν. Ωστόσο εάν έχετε σκοπό να προβείτε σε μεσοπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη επένδυση, τότε ο κίνδυνος από την πτώση των τιμών των ελληνικών ακινήτων είναι ελάχιστος. Τούτο διότι σήμερα οι τιμές στα διαμερίσματα και τα σπίτια στην Ελλάδα είναι σημαντικά χαμηλότερες από ό,τι σε πολλές άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι μεσίτες προσφέρουν ποιοτικά διαμερίσματα σε καινούριες οικοδομές στην τιμή των 50-70 χιλιάδων ευρώ, δηλαδή ακόμη φθηνότερα από ό,τι στη Βουλγρία και το Μαυροβούνιο! Επίσης, η Ελλάδα - είναι μια από τις λίγες χώρες όπου μπορεί κανείς να εξοφλά με δόσεις, ακόμη και για σιάστημα 5ετίας. Προφανώς, η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να διαρκέσει πολύ και μετά από ένα ή δύο χρόνια οι τιμές αναπόφευκτα θα αυξηθούν. Επίσης, αγοράζοντας ένα σπίτι στην Ελλάδα, μπορείτε πάντα να το νοικιάσετε, γεγονός που θα σας αποφέρει, και ένα μικρό αλλά σταθερό και εγγυημένο εισόδημα (επειδή το επίπεδο των υπηρεσιών σε πολλά ελληνικά ξενοδοχεία δεν είναι επαρκές, μεταξύ των τουριστών είναι πολύ μεγάλη ζήτηση στον ιδιωτικό τομέα).

Τι θα συμβεί αν η Ελλάδα θα βγει από την ευρωζώνη;

Το πιθανότερο είναι να μη συμβεί κάτι τέτοιο. Κατά τα τελευταία δύο χρόνια η Ευρώπη καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να απαγκλώσει την Ελλάδα από την κρίση, για αυτό η έξοδος της χώρας από τη ζώνη του Ευρώ συγκαταλέγεται στα λιγότερο πιθανά σενάρια. Ωστόσο, ακόμη και εάν η Ελλάδα εγκαταλείψει την ευρωζώνη και επιστρέψει στη δραχμή, δεν πρέπει να περιμένουμε μια σημαντική πτώση των τιμών για ένα απλό λόγο : είναι ήδη κοντά στο ελάχιστο. Πόσο μάλλον που οι τιμές των εγχώριων αγαθών και των άλλων τροφίμων, που παράγονται σε τοπικό επίπεδο, γίνονται ακόμη πιο προσιτές (όλοι θυμόμαστε πόσο φθηνά ήταν όλα στην Ελλάδα για τους ξένους πριν την είσοδο της χώρας στην Ευρωζώνη) .

Αυτό αυξάνει μόνο την ελκυστικότητα της χώρας μεταξύ των «expat». Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι η Ελλάδα, ανεξάρτητα από το αν θα παραμείνει στη ζώνη του ευρώ ή όχι, ήταν, είναι και θα είναι μια ευρωπαϊκή χώρα με υψηλό επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας, όπου όλοι οι ιδιοκτήτες ακινήτων, ανεξαρτήτως εθνικότητας, έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις. Ως εκ τούτου, οι επενδύσεις στα ελληνικά ακίνητα - δεν είναι μόνο κερδοφόρες, αλλά και απολύτως αξιόπιστες μορφές επένδυσης.

Πόσο ασφαλείς είναι κανείς σήμερα στην Ελλάδα ;

Η Ελλάδα παραμένει μια από ποιό ασφαλείς χώρες της Ευρωζώνης. Το επίπεδο της εγκληματικότητας είναι παρά πολύ χαμηλό, ειδικά στην επαρχία. Εξαίρεση αποτελούν οι μεγάλες πόλεις (Αθήνα, σε μικρότερο βαθμό Θεσσαλονίκη, Πάτρα και Ηράκλειο), όπου τα τελευταία χρόνια, σε ορισμένες περιοχές, παρατηρείται μία αύξηση της εγκληματικότητας. Αυτό οφείλεται, όμως, όχι στην κρίση, αλλά στην αύξηση της παράνομης μετανάστευσης. Όπως και σε πολλές άλλες μεγάλες πόλεις παγκοσμίως, στην Αθήνα, υπάρχουν οι δυσμενείς περιοχές (για παράδειγμα, στις περιοχές γύρω από την Ομόνοια και το Μεταξουργείο), που κατοικούνται κυρίως από μετανάστες από την Αλβανία, τη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική. Γι' αυτό, κατά την αγορά ακινήτων στην ελληνική πρωτεύουσα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στο πού ακριβώς θα εγκατασταθείτε.

Και τι γίνεται με τις μαζικές διαμαρτυρίες;

Πράγματι, οι Έλληνες είναι πολύ θερμόαιμοι, άνθρωποι με μεσογειακό ταπεραμέντο, μερικές φορές αντιδρούν πολύ έντονα εναντίον των οικονομικών μέτρων, που υιοθετεί η κυβέρνηση. Κατά τα τελευταία τρία χρόνια στην Ελλάδα έχουν γίνει αρκετές μαζικές διαμαρτυρίες. Κάθε μέρα πραγματοποιούνται συλλαλητήρια και διαδηλώσεις, οι οποίες, δυστυχώς, μερικές φορές συνοδεύονται από περιστατικά βανδαλισμού. Αλλά όλα αυτά, πάλι, αφορούν αποκλειστικά τις κεντρικές περιοχές των μεγάλων πόλεων (Αθήνα, κύρια εστία διαδηλώσεων διαμαρτυρίας αποτελεί η πλατεία Συντάγματος έξω από το κτήριο του κοινοβουλίου). Εάν απομακρυνθείτε μόλις 1 χλμ. από το κέντρο, θα δείτε τους διαδηλωτές μόνο στην οθόνη της τηλεόρασης.

Συνοψίζοντας, θα επιθυμούσαμε να επιστήσουμε την προσοχή στο ότι η Ελλάδα παραμένει μία χώρα εξαιρετικού κάλλους και αυθεντικής φυσικής ομορφιάς, με μοναδικά πολιτιστικά μνημεία από την αρχαιότητα, από τη βυζαντινή περίοδο και τους νεότερους χρόνους, με πλούσια ιστορία και πολιτισμό, πράγμα που αποτελεί αναμφισβήτητο γεγονός.